

017.1
~~82(100-87)~~
E48

vreme trece, vreme vine.

EXPOZIȚIE ITINERANTĂ
DE CĂRȚI ȘI PUBLICAȚII PERIODICE-
EDIȚII RARE ȘI BIBLIOFILE

ALBUM BIBLIOFIL

32(100)
E 48

vreme trece, vreme vine...

**EXPOZIȚIE ITINERANTĂ
DE CĂRȚI ȘI PUBLICAȚII PERIODICE –
EDIȚII RARE ȘI BIBLIOFILE**

ALBUM BIBLIOFIL

P R E F A Ț Ă

Dacă acceptăm ca plauzibil dictonul formulat de înțelepții antichității latine, cum că și cărțile își au o soartă a lor, nu putem să nu mergem mai departe cu gândul, îmbrățișând ideea că, oricât de implacabil ar fi destinul acestor fragile purtătoare de informație, pentru cel ce știe să o facă, trecutul lumii respective încetează de a mai fi un mister și poate fi descifrat, citit și interpretat, exercițiul soldându-se, în acest caz, cu contribuții mai mult sau mai puțin importante la istoria culturală a umanității.

Privit de la înălțimea acestor considerații, rostul acestui caiet bibliofil eminescian este, cel puțin, triplu.

Primo: de a fi, ca să citez o expresie din uzul adolescenților îndrăgostiți ce își dăruiesc poze, “o piedică în calea uitării”.

Secundo: de a fi un semn, o urmă, o mărturie despre existența și afirmarea în istorie a unor comunități mai mult sau mai puțin evoluat de trestii gânditoare.

Terțio: de a fi un stimulent al memoriei. Căci te uiți, carevasăzică, la imaginile adunate între modestele tartaje ale acestui album și îți aduci aminte lucruri și fapte pe care tu și semenii tăi le-ai trăit sau cunoscut aieva.

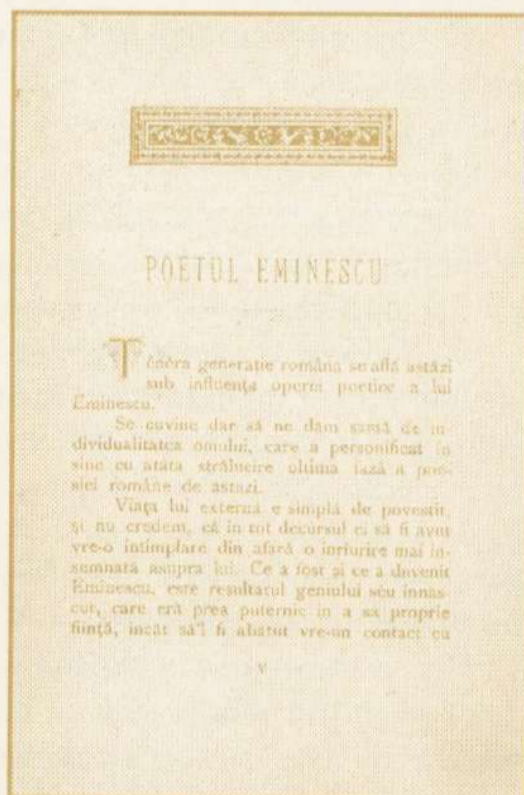
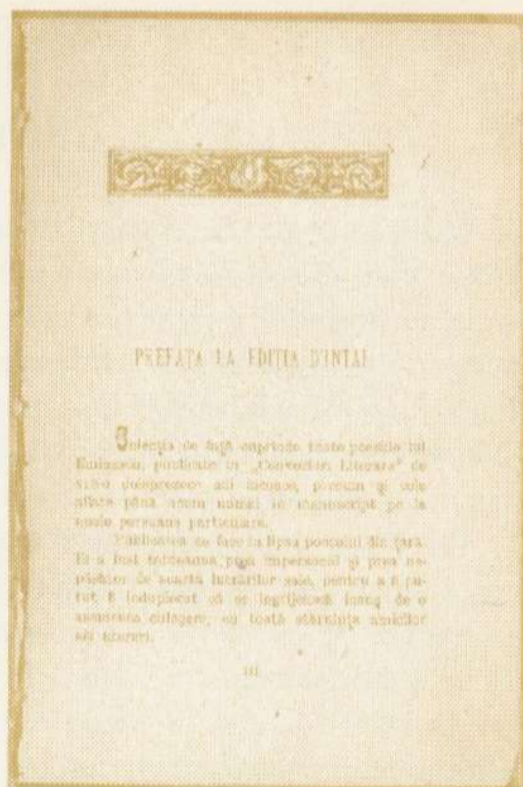
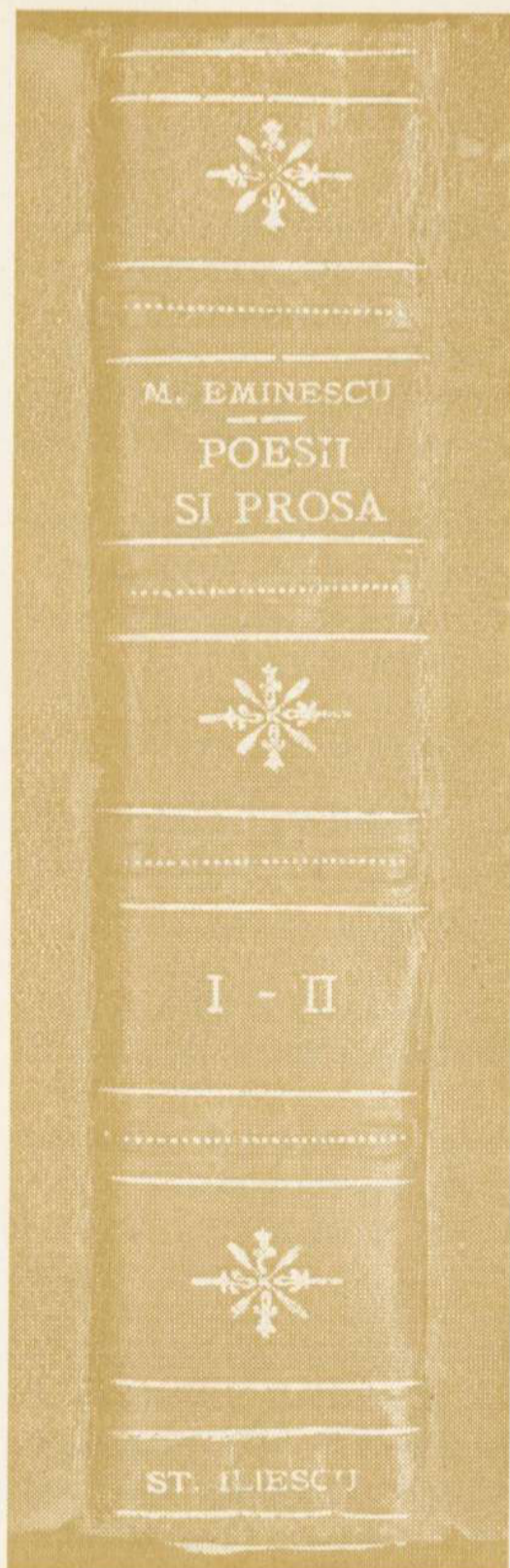
Dar acest album bibliofil își mai poate dobândi și o a patra funcție – aceea de a fi un veritabil instrument de lucru. De a fi, adică, o comodă, utilă și practică sursă de informare.

Mărturisesc la capătul acestor rânduri că examinarea și, mai ales, studiul atent al exemplarelor făcând parte din diverse ediții ale cărților eminesciene pe care le-am avut la dispoziție, mi-au procurat, dincolo de orice interes profesional, o mare satisfacție de ordin moral-spiritual. Apoi, în aceeași măsură, am simțit cum mi se deschid nebănuite căi de acces spre cunoașterea unor lucruri și fapte despre a căror existență altfel nu aș fi putut afla nici o dată.

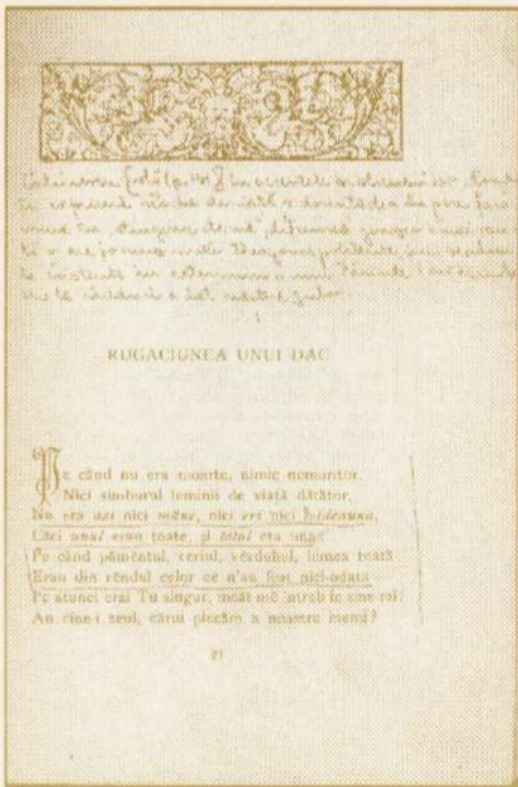
Cei pasionați-preocupați de trecutul și prezentul cărții eminesciene, ce se identifică sută la sută cu miezul de foc al spiritualității noastre românești, vor găsi, sper, în această cărțuție, dacă nu cheița fermecată, cel puțin niște sugestii ce îi vor ajuta să pătrundă barem în câteva din misterele unei lumi specifice – civilizația cărții hiperionice, înfloritoare o dată, acum și pururea, pe planeta Eminescu din Galaxia Gutenberg.

Vasile MALANEȚCHI

25 martie 2000

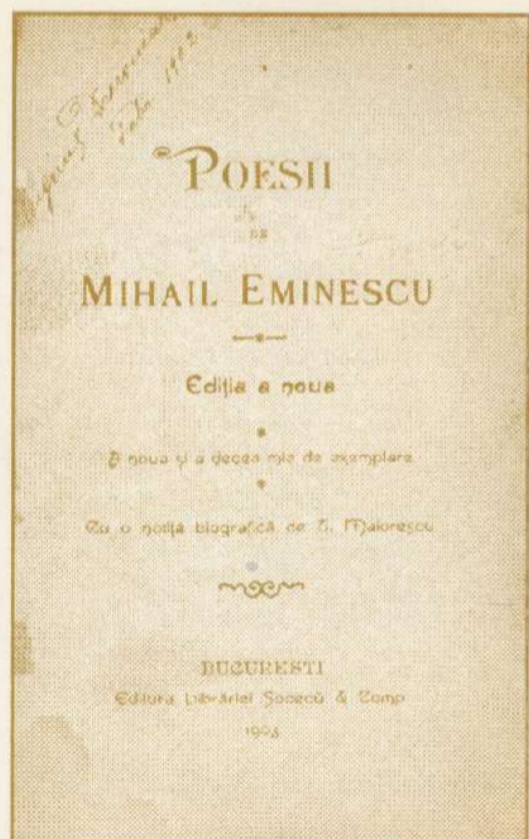
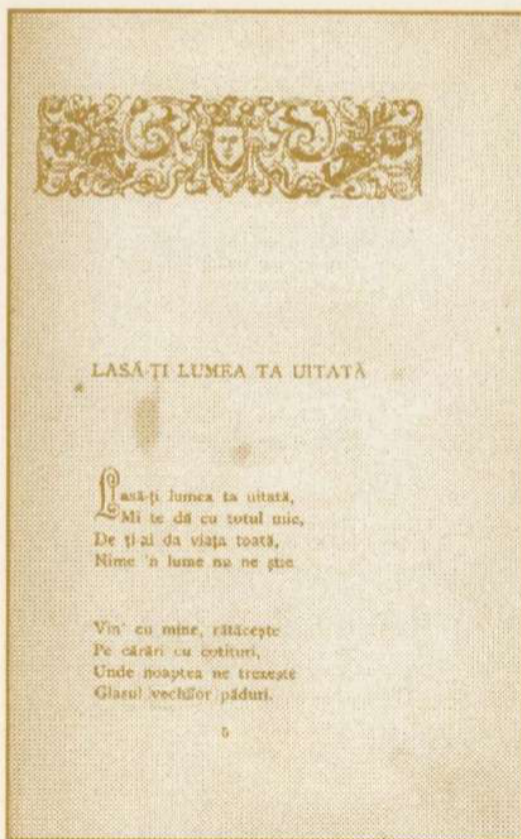

Cotorul volumului bibliofil M. Eminescu, „POESII ȘI PROSA”, I - II, cu exemplare, legate împreună, ale ediției a V-a Maiorescu (1890) și a ediției princeps V. Morțun (1890).

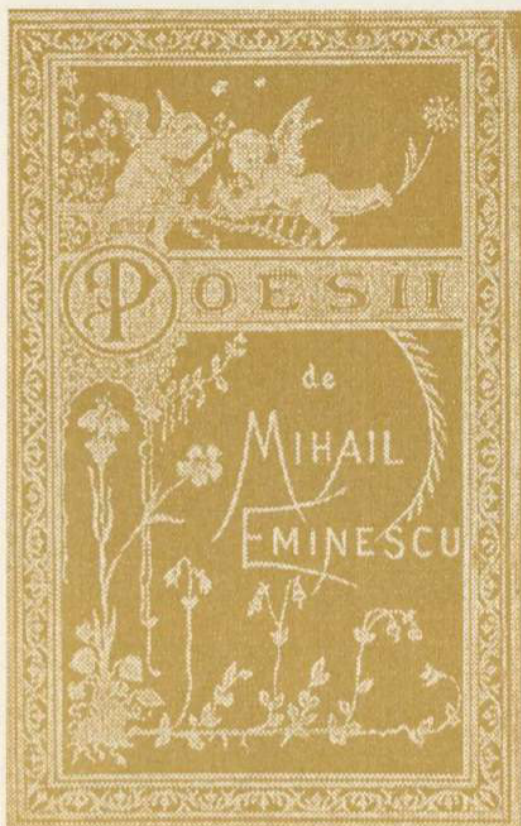

Pagini cu începutul prefetei și al studiului introductiv, gravuri și viniere din ediția a V-a Maiorescu (1890). Pe p. 21 – notă marginală cu impresii de lectură, aparținând unuia dintre proprietarii de odinioară ai volumului.

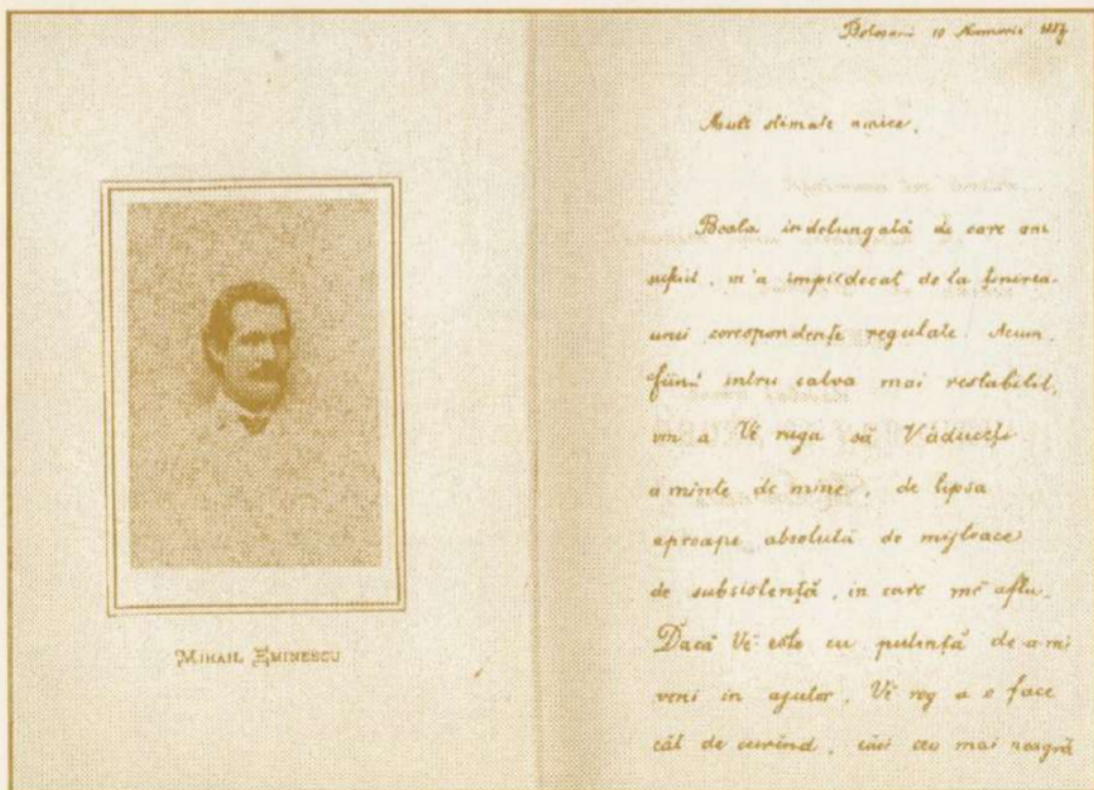

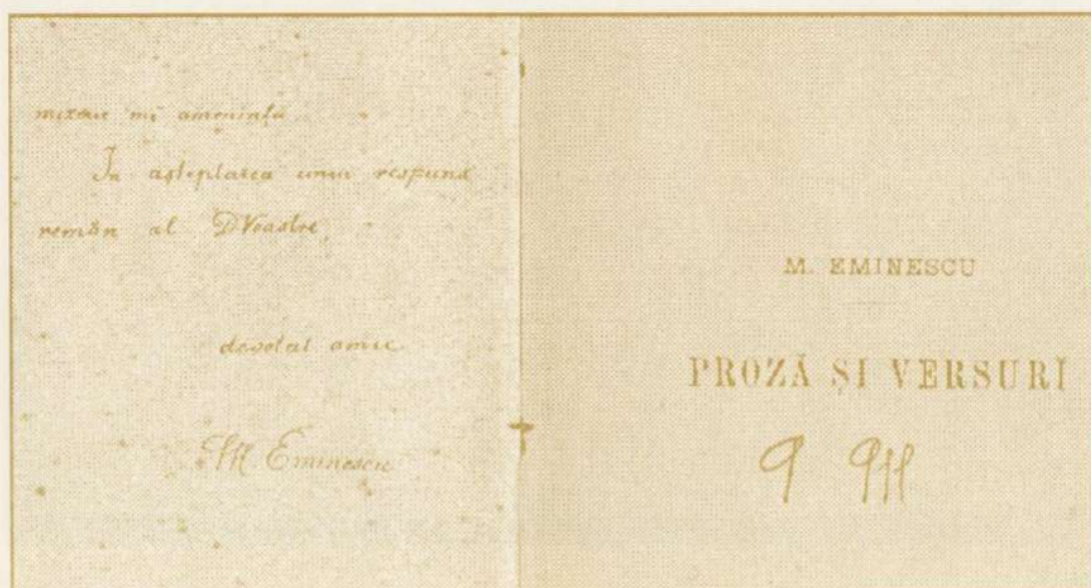
Pagină din ediția a V-a și coperta interioară a ediției a IX-a Măiorescu (1903).

Coperta și pagina de titlu ale reprintului "Viena" (1989) al ediției princeps Măiorescu din 1884.

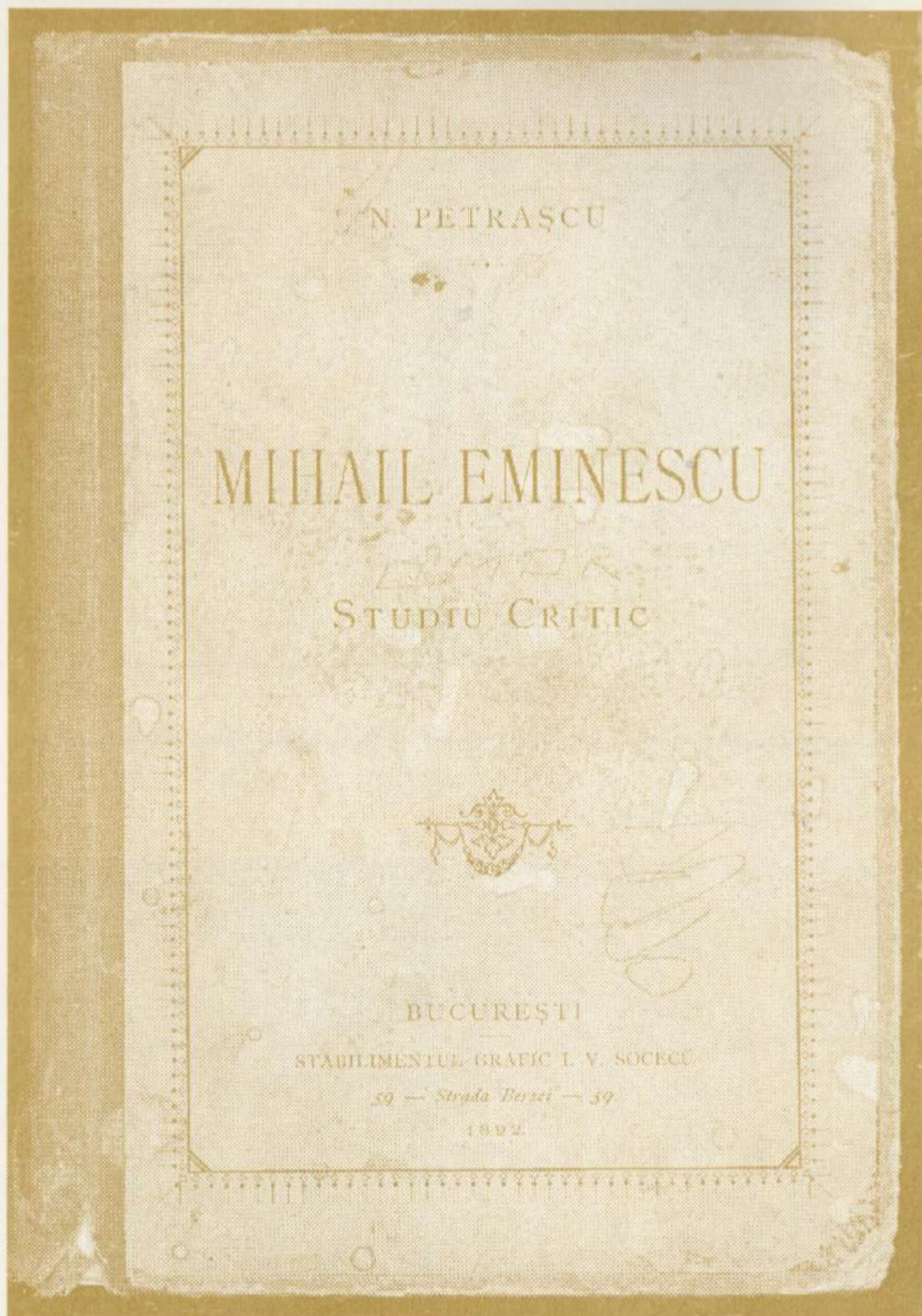
Paginile de început ale ediției *M. Eminescu. Proză și Versuri*, îngrijită de V. Morțun: sus – tipăritura faximilată (1990), jos – ediția princeps (1890).

Reeditarea acestui volum în zilele dinaintea împlinirii unui secol de la apariția lui, reprezintă un omagiu adus valorilor noastre spirituale și ne dă posibilitatea să înțelegem etapele tipăririi operei sale, a modului în care creația Luceafărului s-a impus în conștiința noastră publică.

Din asemenea fapte de reconsiderare ale mărturiilor trecutului, în care credem și știm că ne reprezintă, trăiește un neam.

Florin ROTARU

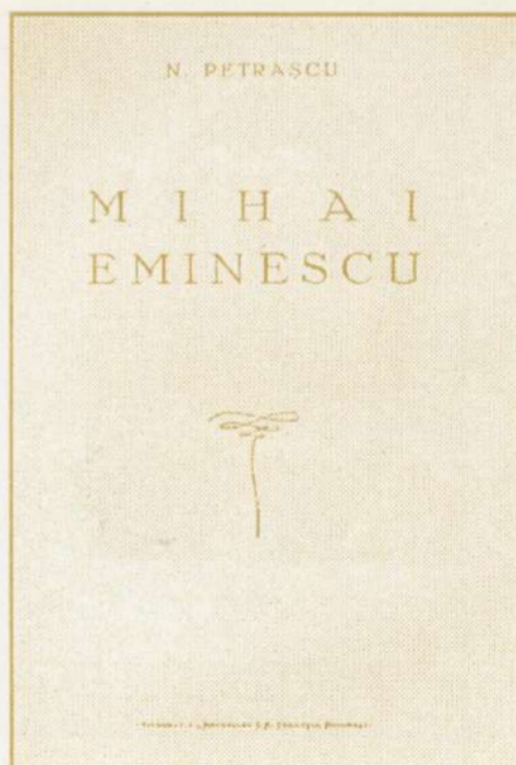

Îndată după studiul maioreșcian, se publică o cercetare mai întinsă, datorată unuia dintre elevii criticului, junimist disident în anii următori, N. Petrașcu. Este primul studiu de amploare cu caracter monografic. Accentul este pus pe biografie, reconstituită pe larg, poezia erotică este discutată prin raportare la elemente biografice, dându-se amănunte, nu lipsite de interes, despre muzele inspiratoare ale poetului.

Dim. PĂCURARIU

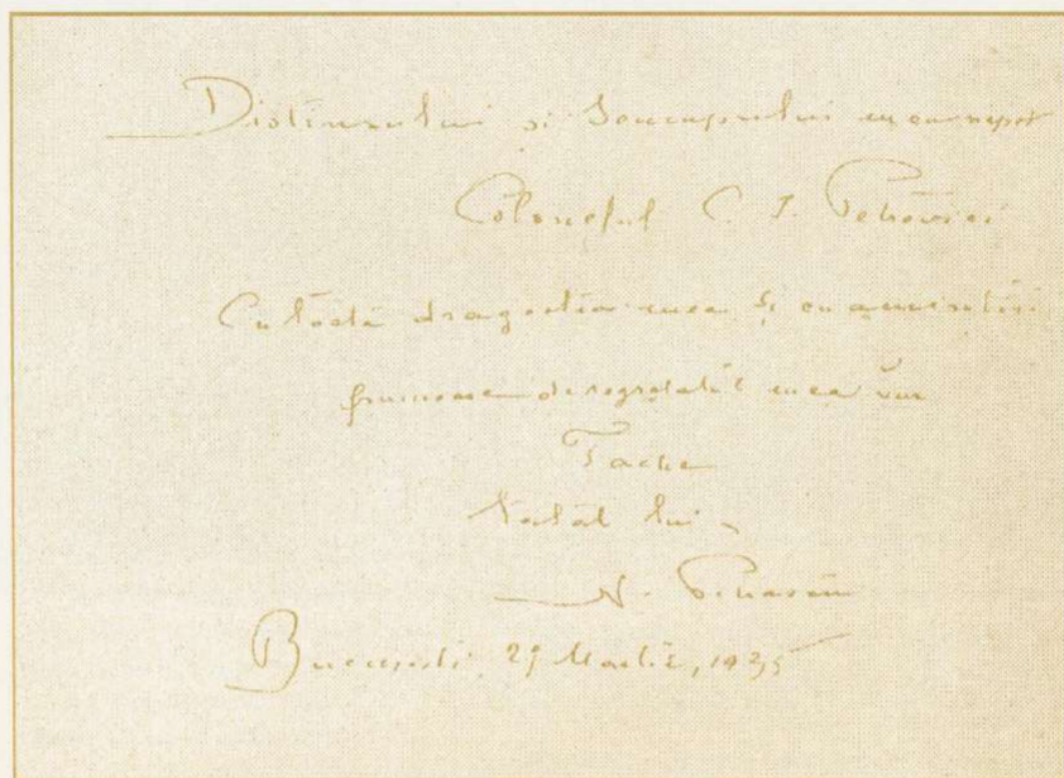

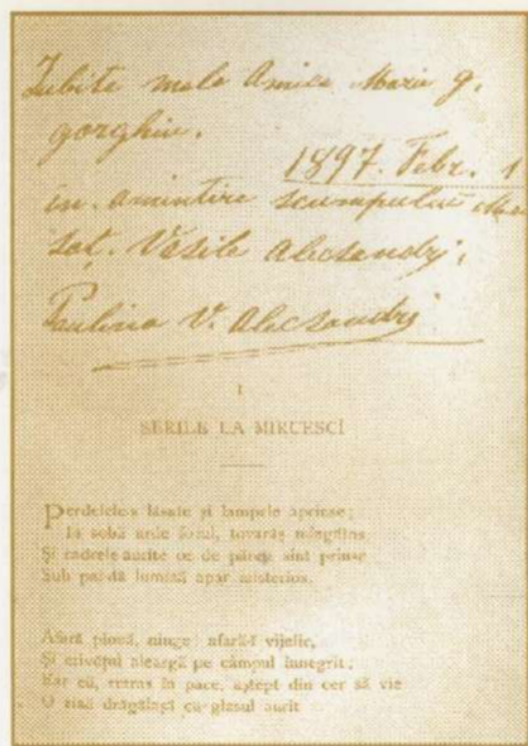
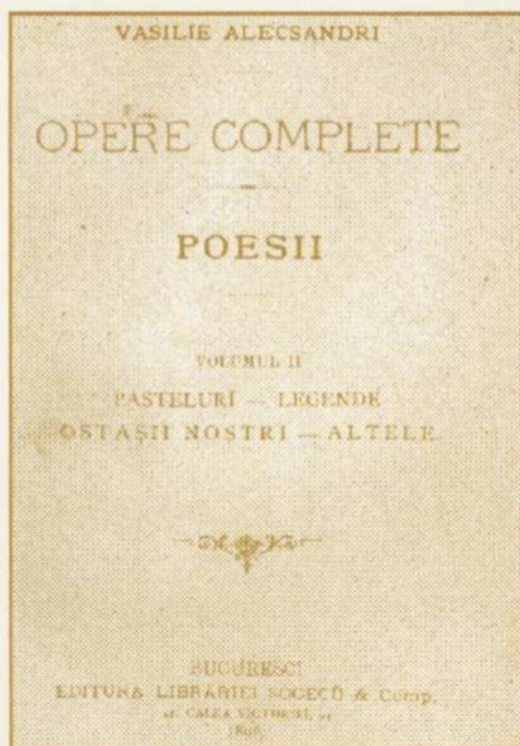
Ediția a doua a studiului critic al lui N. Petrașcu: etichetă cu datele bibliografice, aplicată pe supracopertă; pagina de titlu și un autograf din 1935 al autorului (jos).

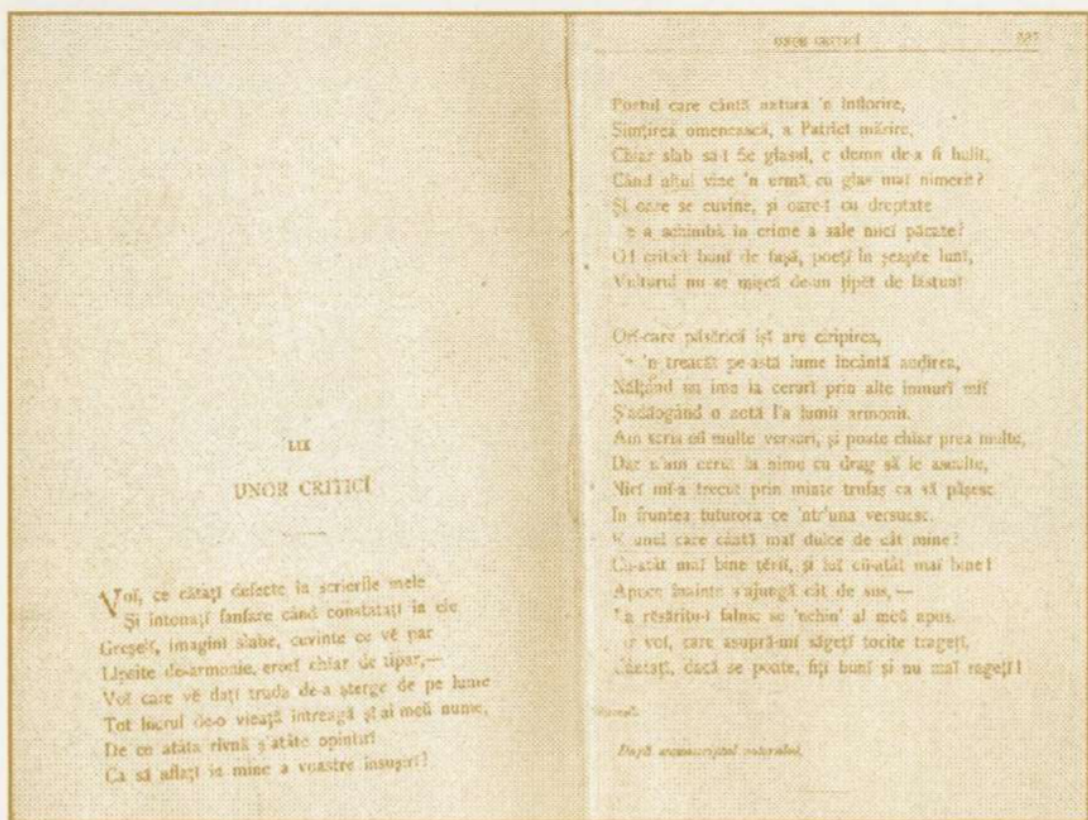
Legat de Junimea și șeful ei, Petrașcu ne dă în 1890 un studiu care își însușește multe din ideile lui Maiorescu în legătură cu poetul, în așa fel încât s-ar putea spune că în unele privințe el nu face decât să explicitizeze afirmațiile aceluia. În forma lui din 1934, studiul nu ezită să pună și întrebarea pusă de Maiorescu: A fost Eminescu nefericit? și să răspundă tot atât de categoric cum răspunsese criticul Junimei, dar în opoziție directă cu acela.

D. POPOVICI

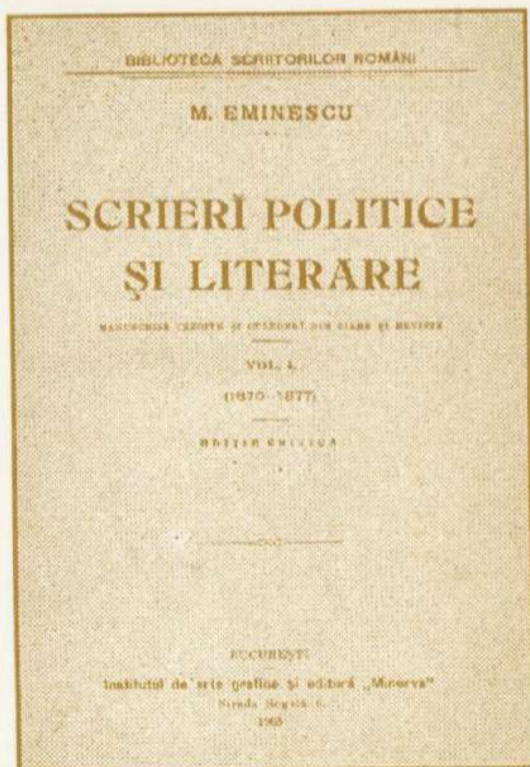
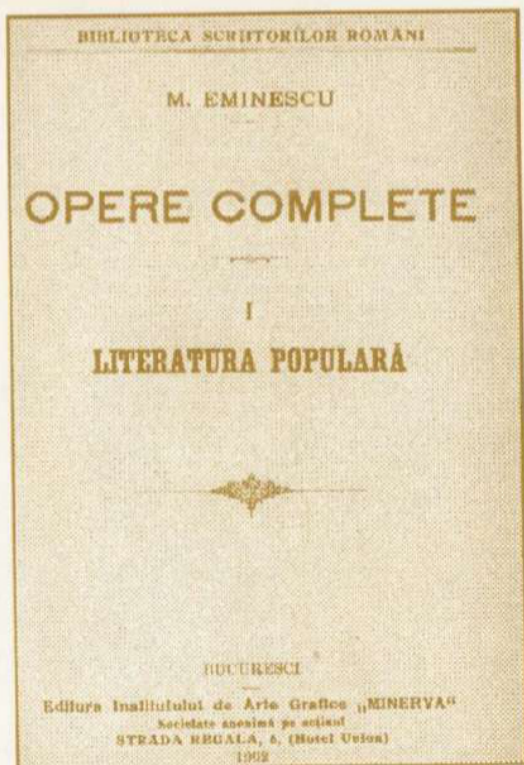

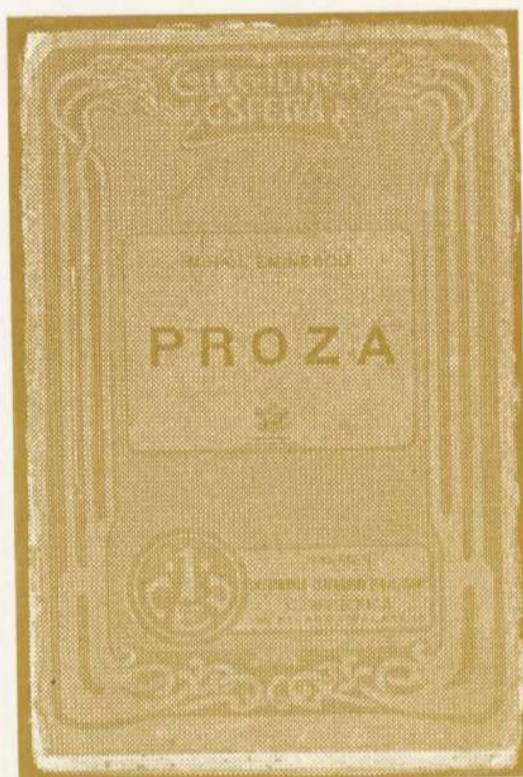
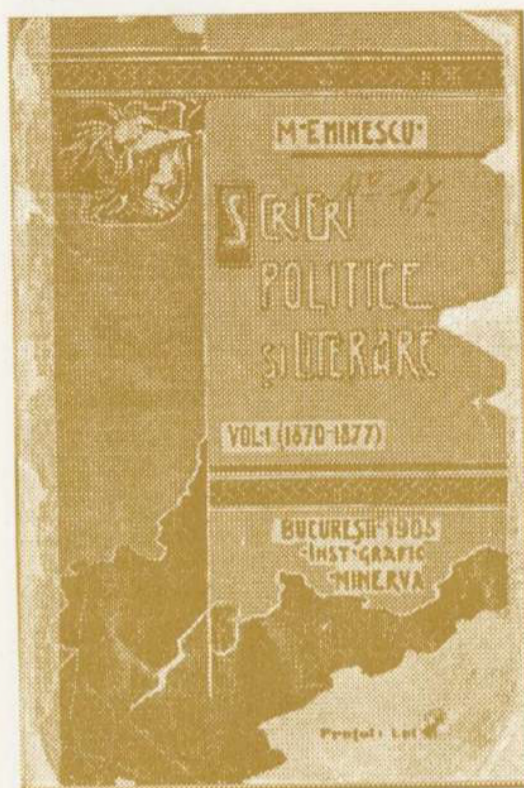
Exemplarul – rarism (prin faptul că are, pe una din file, autograful Paulinei, soția lui V. ALECSANDRI) – al. vol. II, *Opere complete. Poezii* (1896) al bardului de la Mircești conține pe ultimele file avertismentul adresat “unor critici”, în care e vizat, fără însă a fi nominalizat, M. Eminescu – “unul care cântă mai bine...”

E unul care cântă mai dulce decât mine?
Cu-atât mai bine țării, și lui cu-atât mai bine!
Apuce înainte s-ajungă cât de sus, —
La răsăritu-i falnic se-nchin-al meu apus...

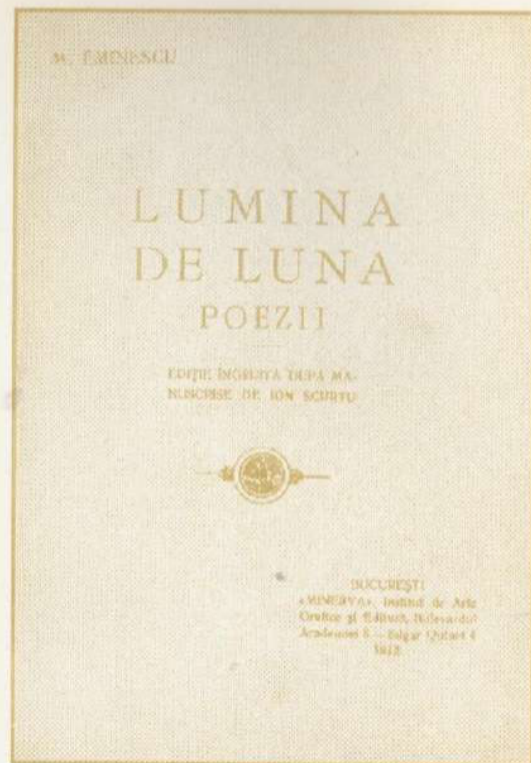
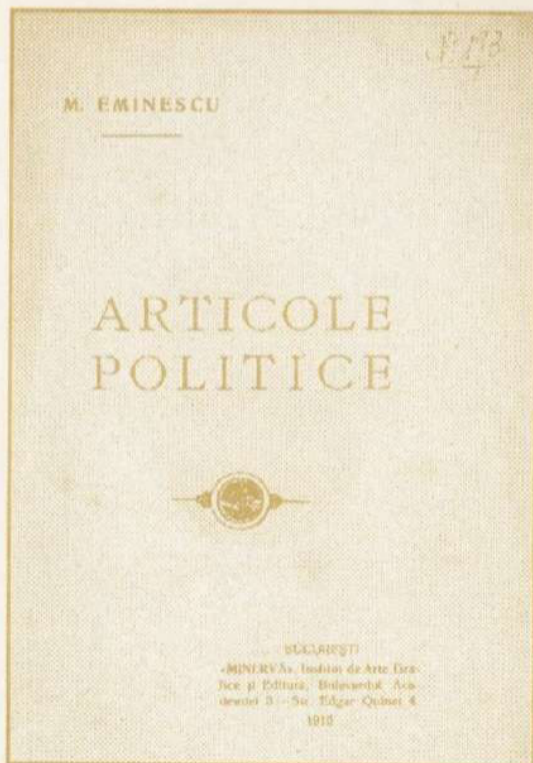

Chiar din primii ani ai noului secol, interesul editorilor a fost direcționat spre recuperarea din anonim a unui Eminescu necunoscut. "Bomba cu efect întârziat" pre nume Eminescu avea să explodeze în momentele ce au urmat depunerii de către Maiorescu a manuscriselor poetului la Biblioteca Academiei Române.

În 1902, Nerva Hodoș și Il. Chendi scot la iveală un prim volum de *Opere Complete, I, Literatura populară*, urmat, în 1905, de *Scrieri politice și literare*, îngrijit de Ion Scurtu după manuscrise inedite și culegeri din ziare și reviste.

▪ Coperta volumului PROZĂ (1908), îngrijit de același harnic cercetător al manuscriselor eminesciene.

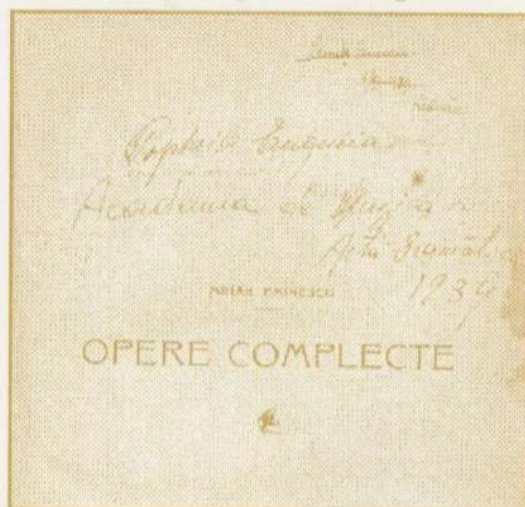

▪ Coperte interioare la volumele *Articole politice* (1910) și *Lumină de lună. Poezii*, ediția a II-a (1912), îngrijite de Ion Scurtu.

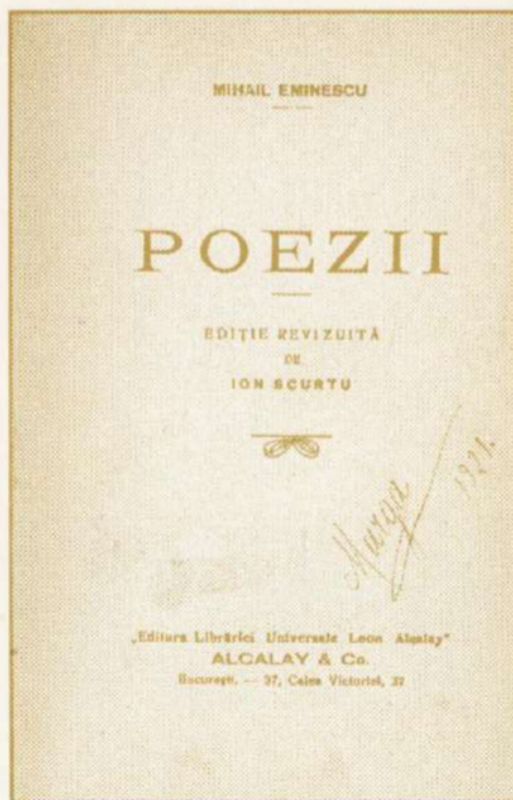
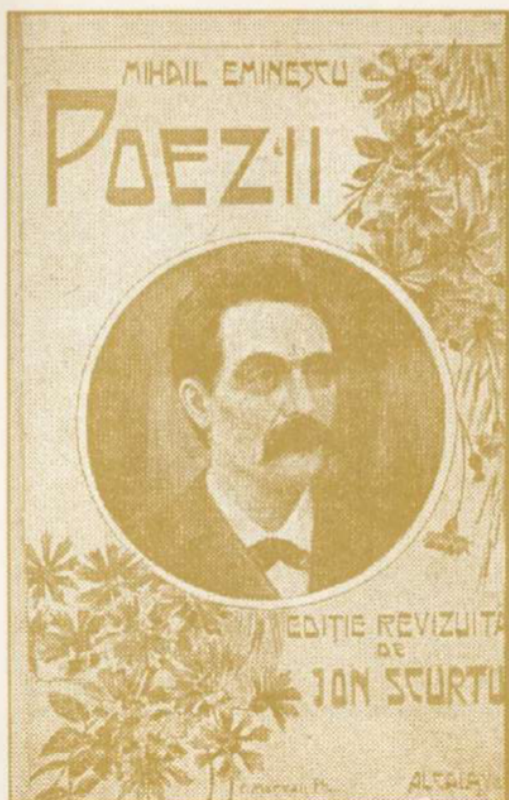

▪ Fragment din cotorul exemplarului bibliofil, legat, al volumului *Lumină de lună*.

▪ Inscricții marginale pe una din paginile volumului *Mihail Eminescu. Opere complete*.

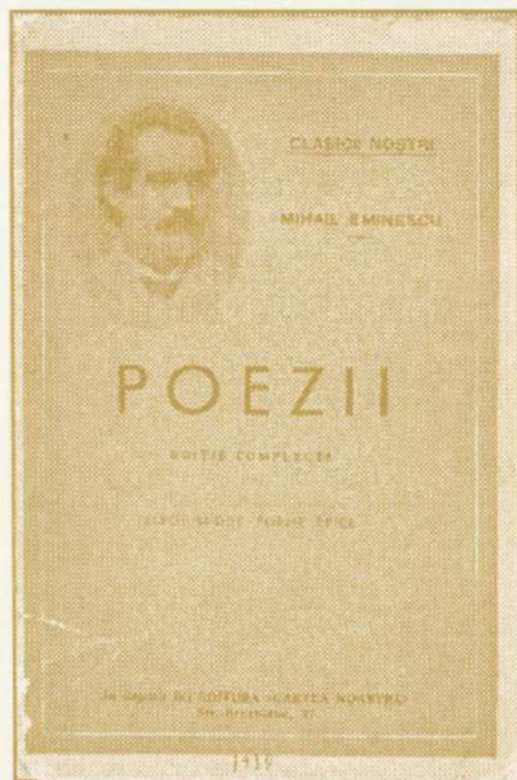
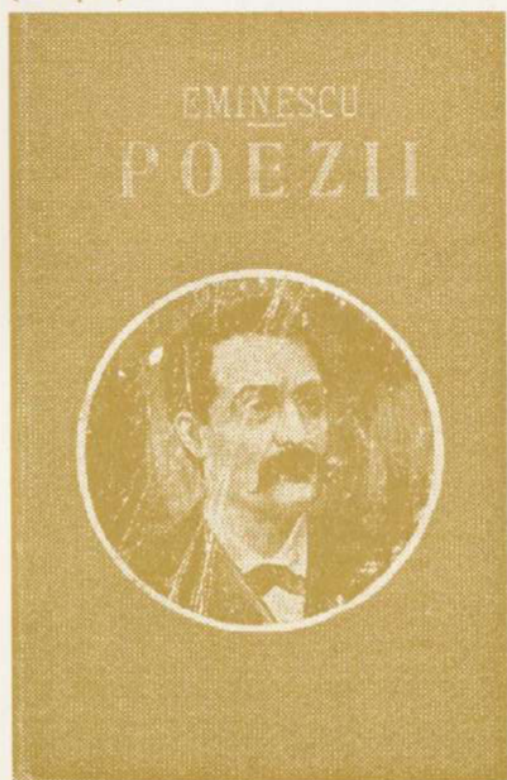

În 1914, când scotea, la Iași, impozantul volum de *Opere complete*, prof. A. C. Cuza a trăit, presupunem, iluzia că punea în valoare întreaga moștenire literară a lui M. Eminescu.

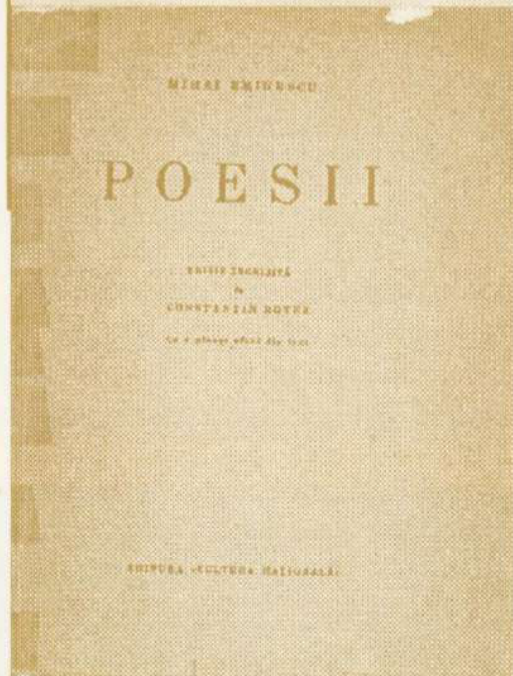
La un interval de 10 ani, în 1910 și, respectiv, 1920, Ion Scurtu scoate, în două rânduri, *Poezii. Ediție revizuită...*

▪ Coperta ediției din 1910 (stânga) și pagina de titlu a ediției a II-a, din 1920 (dreapta).

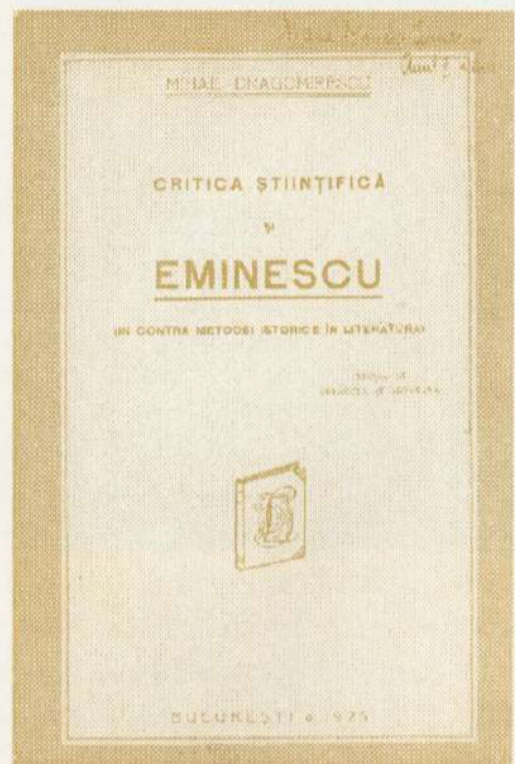
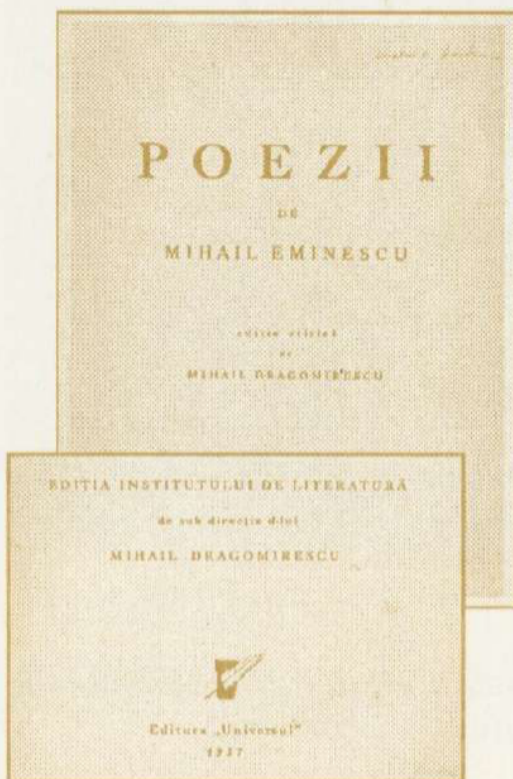
▪ Copertă exterioară, exemplar bibliofîl, a cărții *Poezii. Ediție revizuită* de Ion Scurtu (stânga).

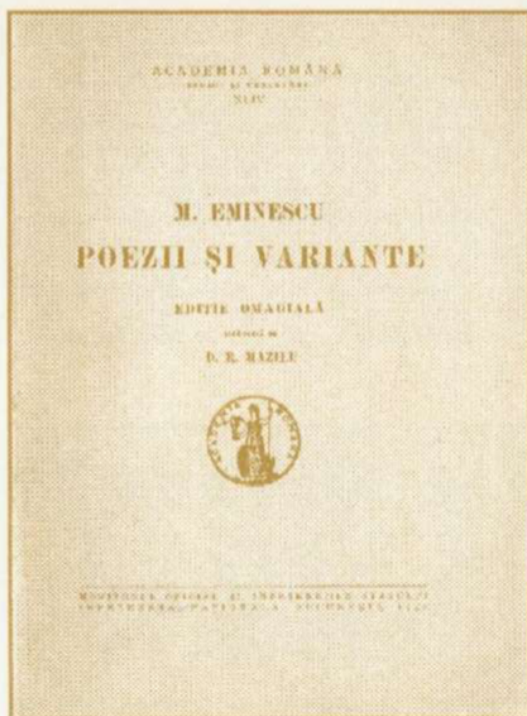
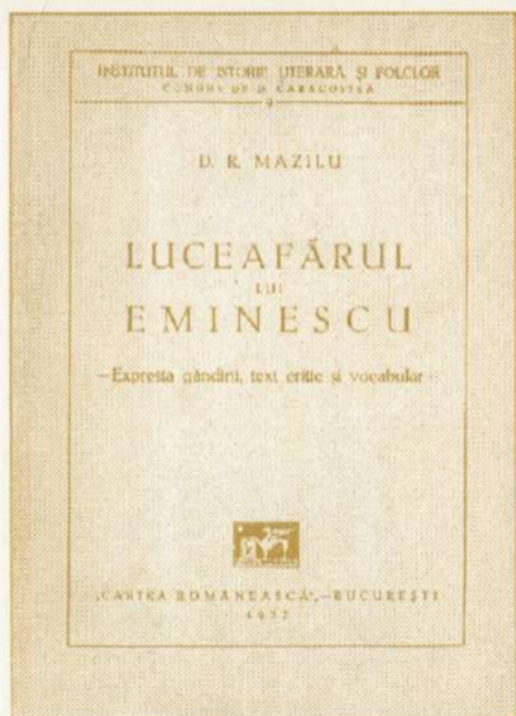
▪ Coperta cărții *Mihail Eminescu. Poezii. Ediție completă. Vol. I, Elegii și ode, poeme epice* din 1923 (dreapta).

▪ Coperta și două pagini de carte (cu colofonul și fotografia autorului) ale volumului **POEZII**, ediție îngrijită de C. Botez (1933).

▪ Coperta și fragment din pagina de titlu ale volumului **POEZII**, ediție critică de M. Dragomirescu apărut, în 1937, sub egida Institutului de Literatură de sub conducerea criticului (stânga, jos).

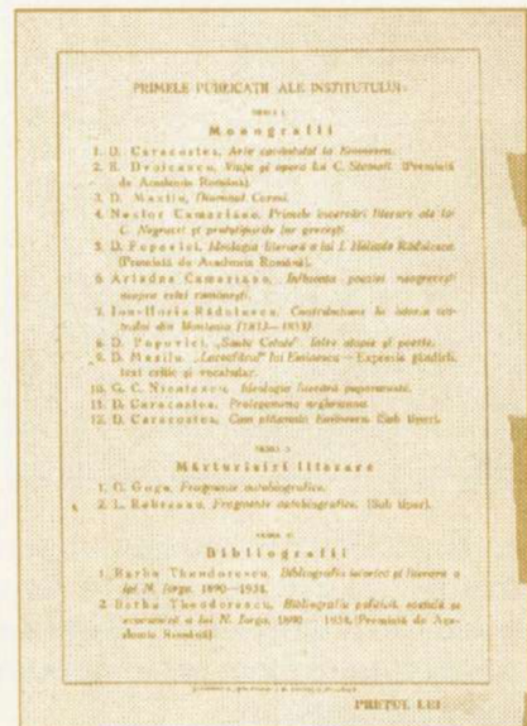
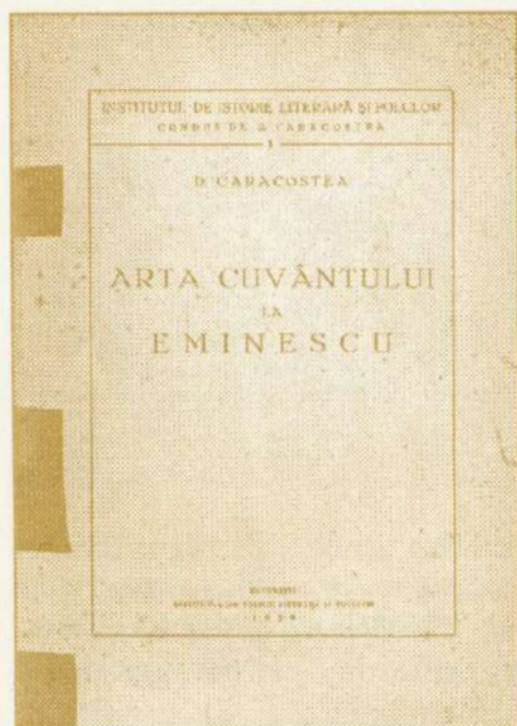

Cercetători pasionați și, în egală măsură, editori crudiți, formați la școala severă a deceniilor precedente de filologie românească, D. CARACOSTEA și D. R. MAZILU, ca și colegii lor de breaslă C. BOTEZ și M. DRAGOMIRESCU, au făcut epocă, în anii '30, ilustrându-și activitatea prin competența, dăruirea și afecțiunea cu care au îmbrățișat studiul textelor eminesciene.

▪ Coperta studiului *Luceafărul lui Eminescu* de D. R. MAZILU, apărut în 1937 la editura "Cartea Românească", sub egida Institutului de Istorie Literară și Folclor (stânga sus).

▪ Copertele I și IV ale studiului *Arta Cuvântului la Eminescu* de D. CARACOSTEA, apărut, în aceleași condiții, în 1938, la Tipografia "Bucovina" (jos).

▪ Pagina de titlu a ediției omagiale *M. Eminescu. Poezii și Variante*, alcătuită de D. R. MAZILU sub egida Academiei Române, tiparul făcându-se, în 1940, la Monitorul Oficial și Imprimeriile Statului din București (dreapta sus).

DIN ACEST VOLUM S'A TIPĂRIT ÎN ATELIERELE
„CARTEA ROMĂNEASCĂ”, ÎN LUNA Iunie 1939,
A DOUA EDIȚIE ÎN 5.000 EXEMPLARE PE HĂRTIE
OFFSET ȘI NUMEROTATE DELA No. 5001 — 10000.

PLANȘELE HORS-TEXT
REPRODUSE DUPĂ PROCEDEUL OFFSET-DEEP

LUNA BUCUREȘTILOR, 15 MAI—15 Iunie 1939

ARON COTRUȘ

EMINESCU

POEM

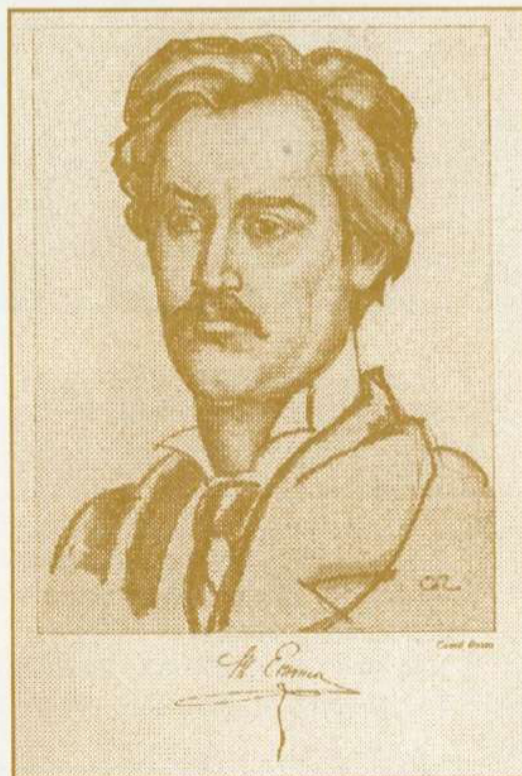
LUNA BUCUREȘTILOR
15 MAI 1939

EMINESCU

POEZII

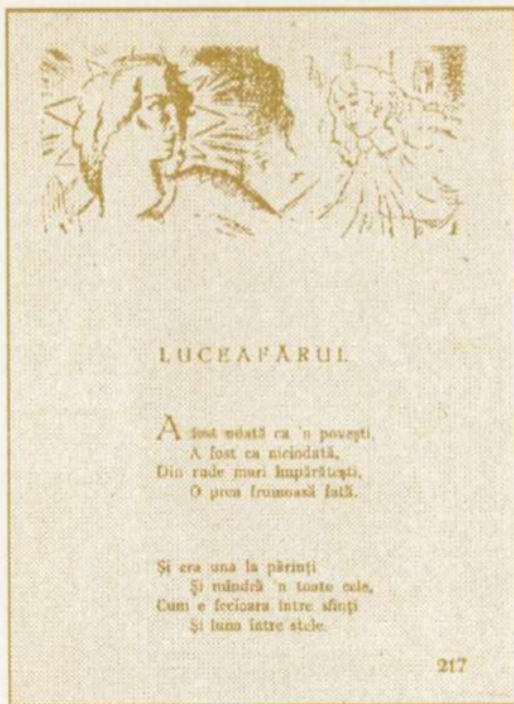
DIN ACEST „POEM” S'AU TIPĂRIT ÎN
ATELIERELE CARTEA ROMĂNEASCĂ,
50 EXEMPL. PE HĂRTIE SIMILI-JAPON,
450 EXEMPL. PE HĂRTIE VELINĂ IVORY,
4500 EXEMPL. PE HĂRTIE OFFSET.
PLANȘA HORS-TEXT REPRODUSĂ DUPĂ
PROCEDEUL OFFSET-DEEP

LUNA BUCUREȘTILOR 1939, MAI 15.

27875—939

În 1939, la București, au ieșit de sub tipar două cărți înrudite din p. de v. al aspectului prezentării grafice: 1) *Eminescu. Poem* de Aron Cotruș și 2) *Eminescu. Poezii*, ediție omagială a municipiului București, cu ocazia împlinirii a cinci decenii de la moartea poetului.

LUCEAFĂRUL

A fost născut ca 'n povești,
A fost ca niciodată,
Din rade mari împărțuți,
O prea frumoasă fată.

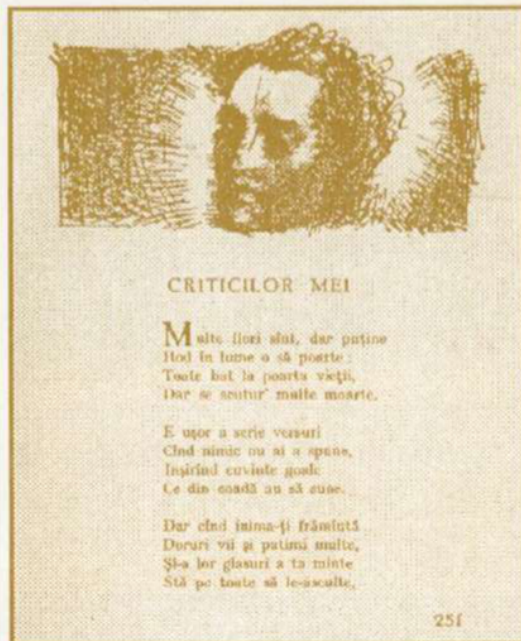
Și era una la părinți
Și mândră 'n toate cale,
Cum e fecioara între sfinți
Și luna între stele.

217

EDIȚIE OMAGIALĂ A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

CU OCAZIA
IMPLINIRII A CINCI DEZENI
DELA MOARȚEA POETULUI
1889—1939, IULIE 15

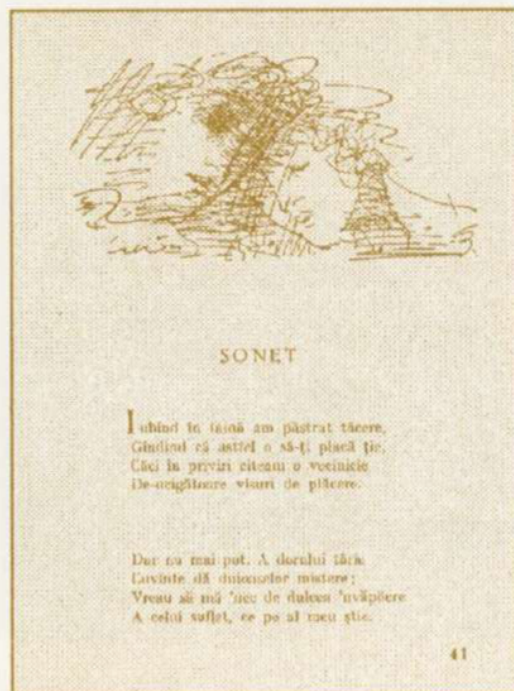
CRITICILOR MEI

Multe flori stai, dar puține
Hol în lume o să poarte
Toate bot la poarta vieții,
Dar se scutur multe moarte.

E ușor a scrie versuri
Când nimic nu ai a spune,
Însirind cuvinte goale
Ce din coadă au să eune.

Der când inima-ți frământă
Doruri vii și patimi multe,
Și-a lor glasuri a ta minte
Stă pe toate să le-asculte.

251

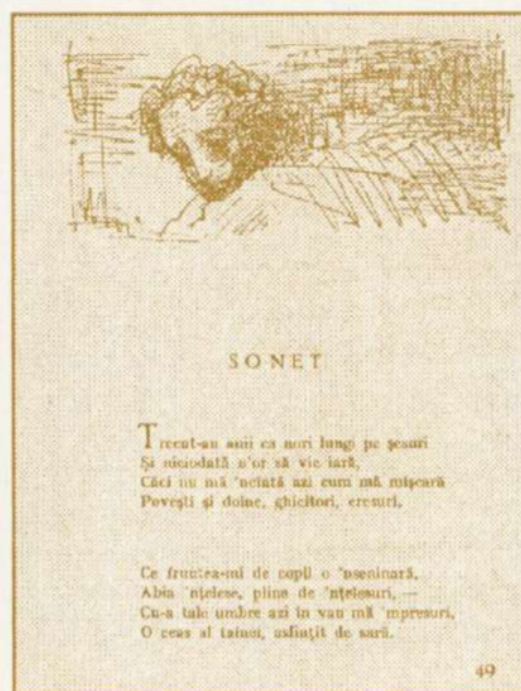

SONET

Iubind în taină am păstrat tăcere,
Gândul că astfel o să-ți placă tie,
Căci în priviri citeam o vecinicie
De-acișoare viarii de plâcere.

Dar eu mai pot. A dorului fără
Cuvinte să amănosoare mistere;
Vreau să mă 'ntrec de dulcea 'nvăpșiere
A celui suflet, ce po ai meu știe.

41

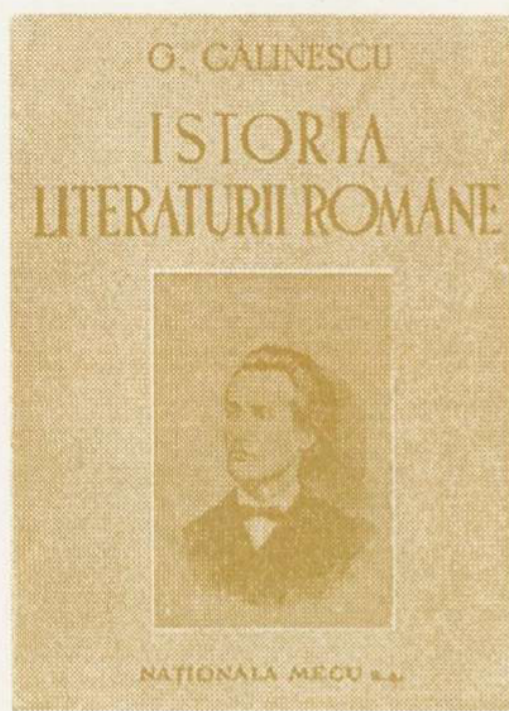
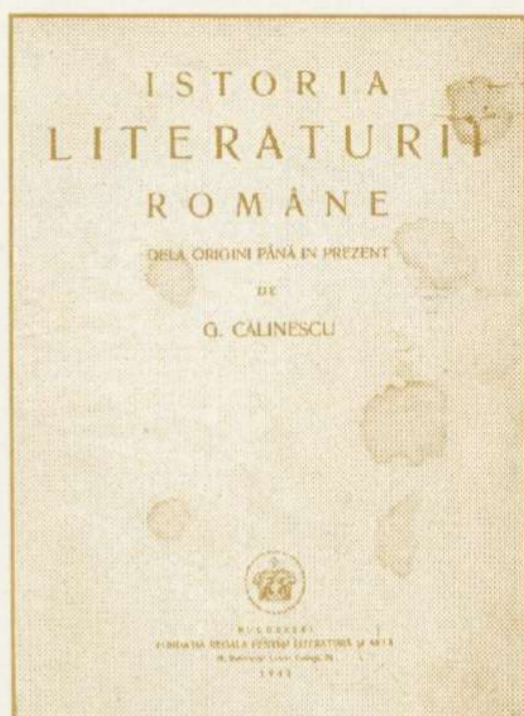
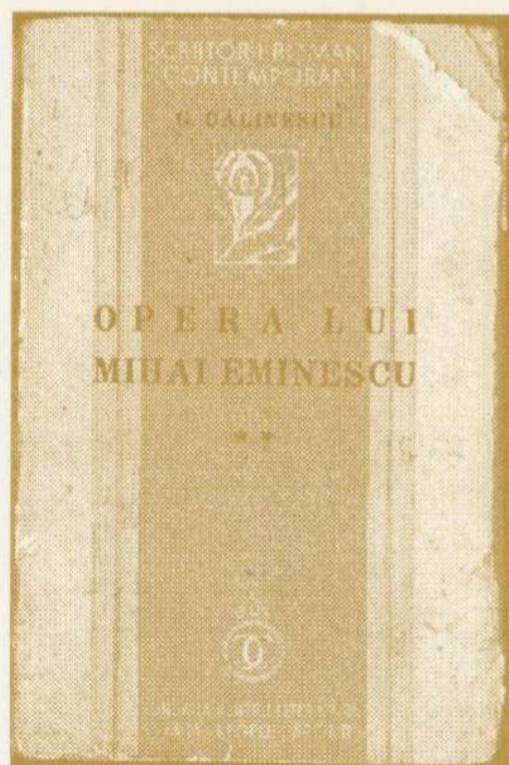
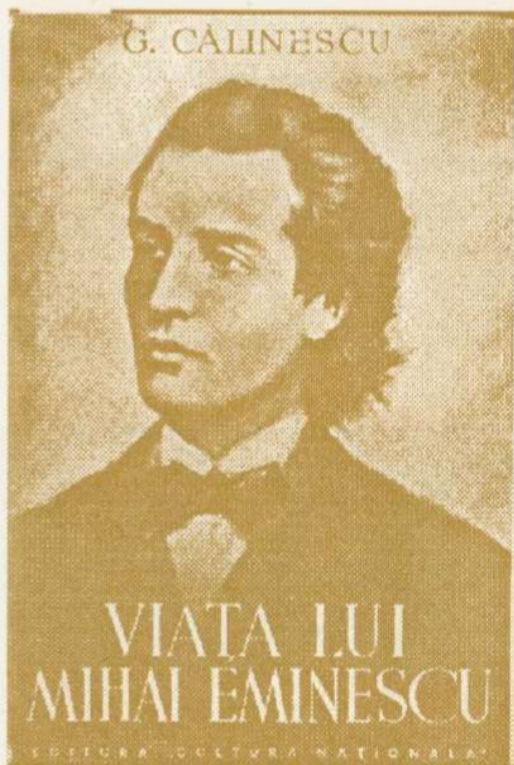
SONET

Trecut-au anii ca nori lungi pe țesuri
Și niciodată n'or să vie iară,
Căci nu mă 'ncetă azi cum mă mișcarea
Povești și doine, ghicitori, creșuri.

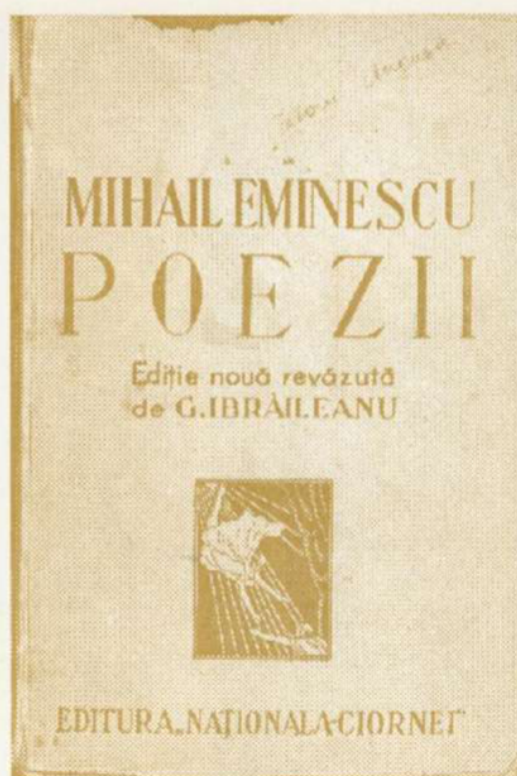
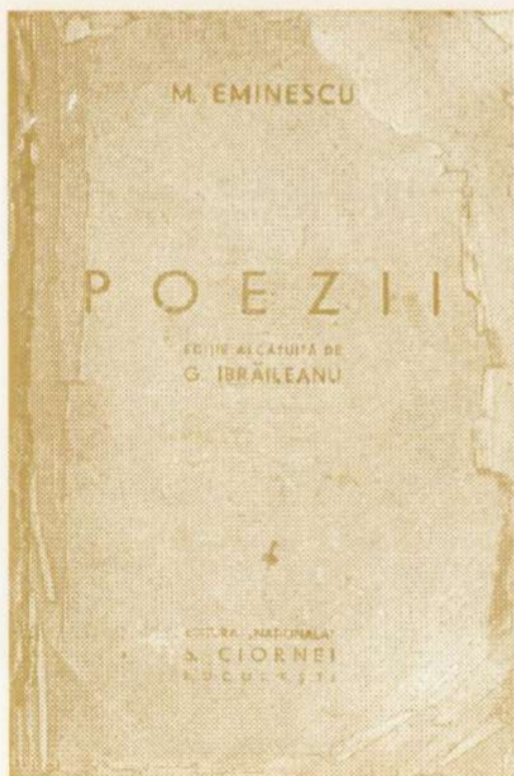
Ce fruntea-mi de copil o 'nșeninară,
Abia 'nțelese, plină de 'ntesuri, —
Cu-a tale umbre azi în vau mă 'mpresuri,
O ceas al tainii, asfințit de suri.

49

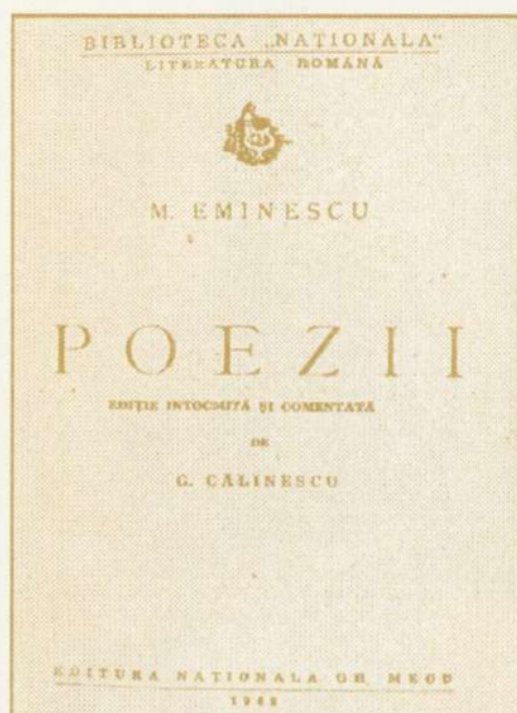
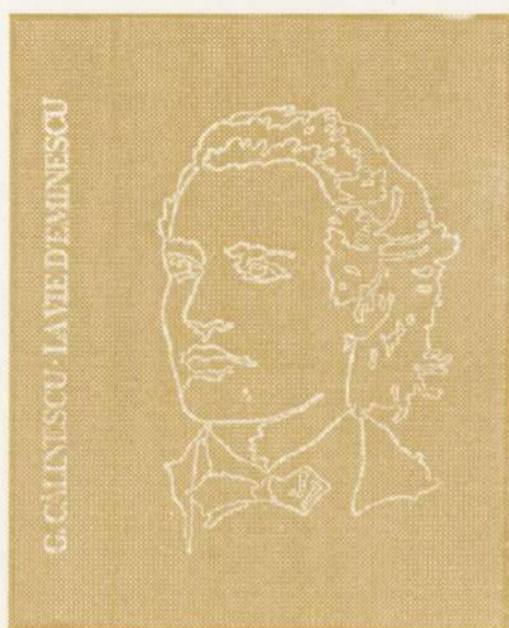
Atât poemul lui A. Cotruș, cât și volumul omagial *Eminescu. Poezii*, apărute la Editura "Cartea Românească", sunt însoțite de foarte popularul azi portret al poetului, desenat de Camil Ressu, iar cartea *Poezii* este ilustrată, în plus, cu 7 reproduceri color din lucrările lui Jean Steriadi, Camil Ressu, Al. Poitevin Schelçty.

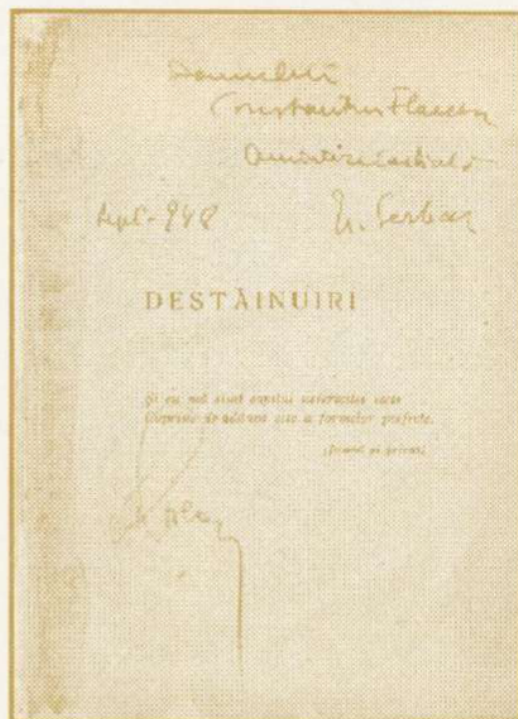
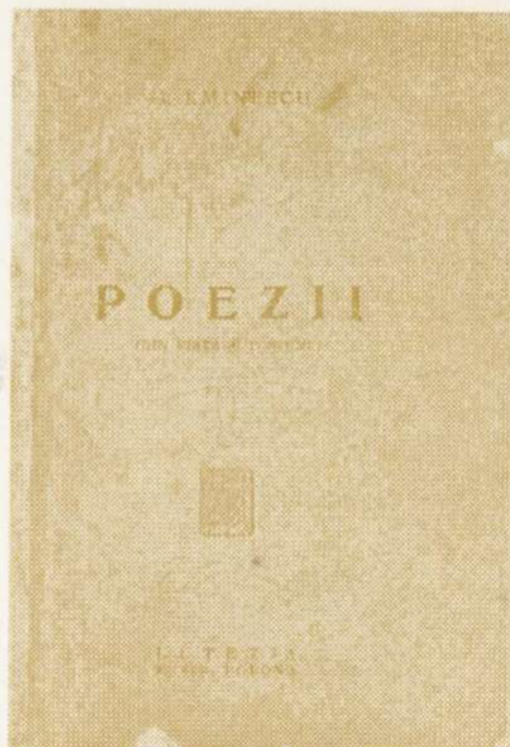
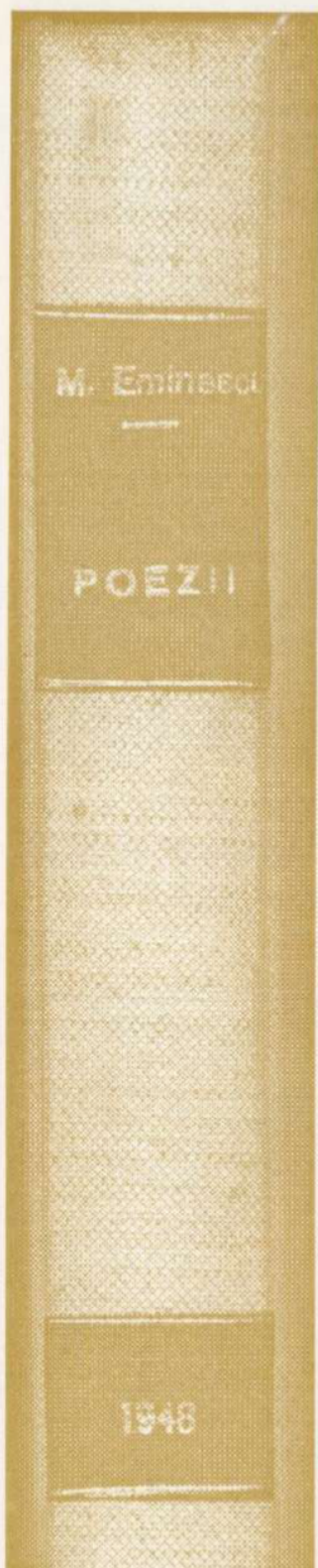
Ilustrul istoric și critic literar G. CĂLINESCU a produs o întreagă bibliotecă despre poetul național al românilor, începând cu studiile monografice *Viața lui Mihai Eminescu* (1932) și *Opera lui Mihai Eminescu*, în două volume (1935), ambele reeditate cu diverse ocazii, și încheind cu sintezele din magnifica *Istorie a literaturii române de la origini până în prezent*, text integral (1940) și *Compendiu* (ed. a II-a 1946).

Cărțile acad. G. CĂLINESCU despre M. Eminescu, viața și opera, cunosc mai multe ediții, inclusiv în limba franceză.

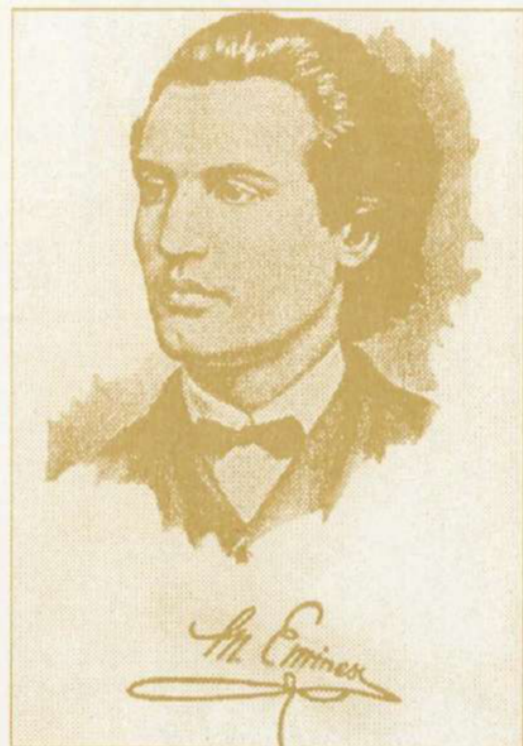
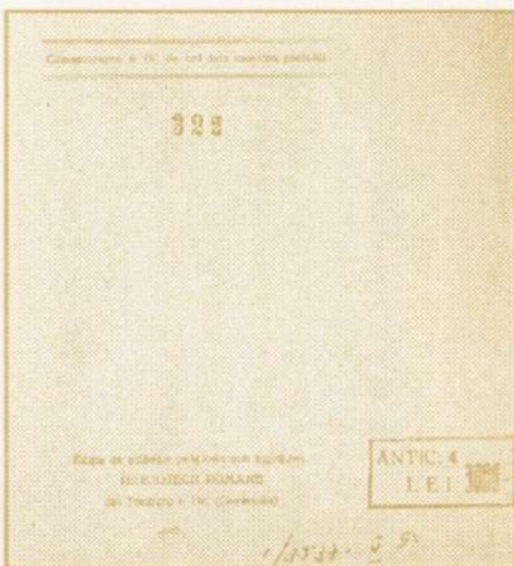
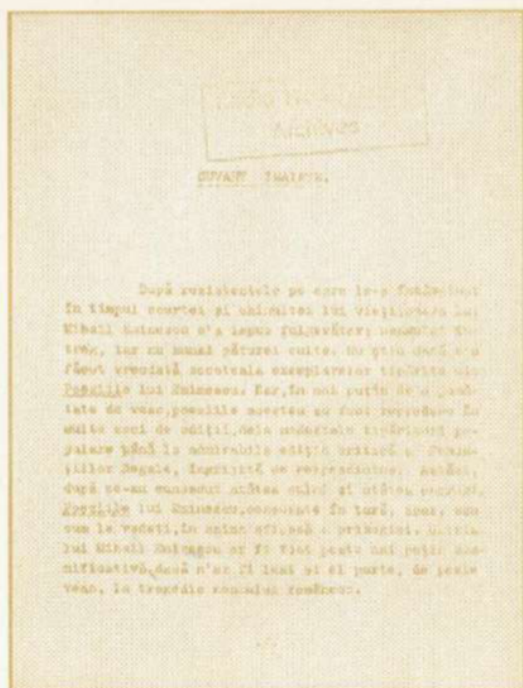
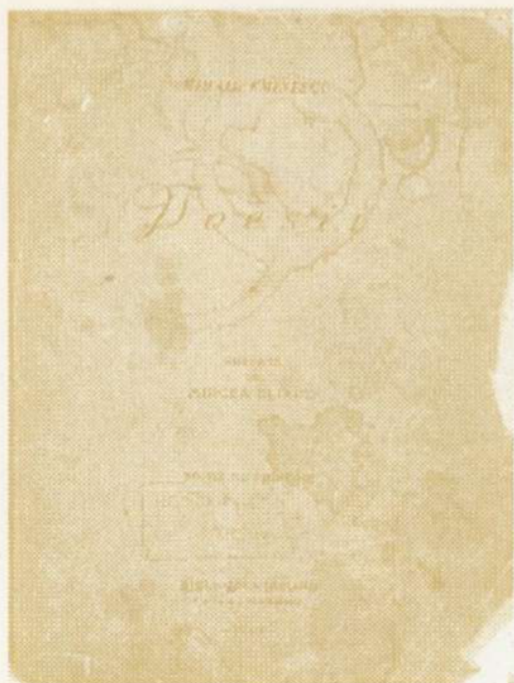

Un volum de *POEZII Eminescu* a dat, în anii 1930-1931, în două ediții, ultima revăzută, G. IBRAILEANU (sus), cu prefață apreciată ca fiind foarte bună. G. CĂLINESCU care, în 1938, întocmise și comentase un volum de versuri eminesciene, a izbutit, în 1943, să tipărească o nouă ediție.

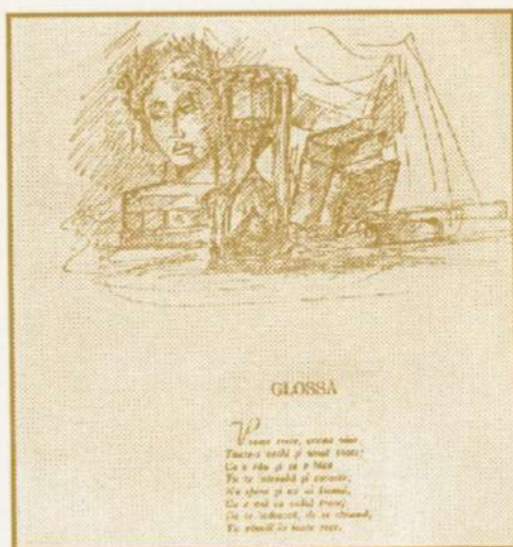
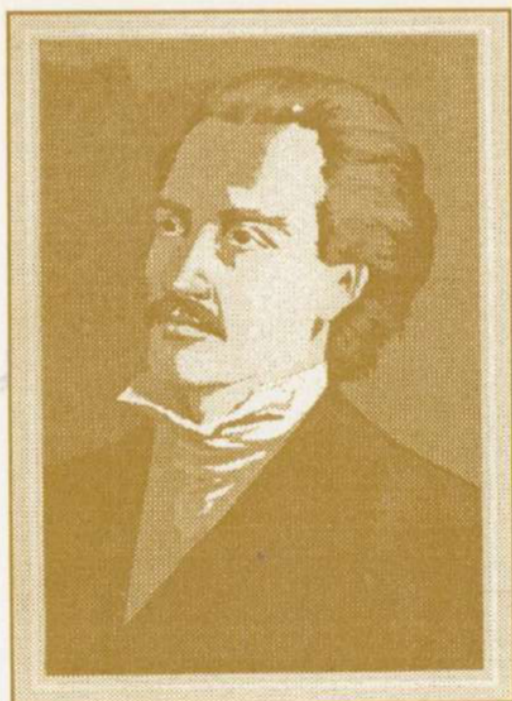

Șirul de tipărituri eminesciene, preponderent volume de poezie, a continuat să apară în primul deceniu postbelic, cărțile fiind editate în condiții ingrate atât de românii din Țară, cât și de cei aflați în refugiu/pribegie sau rămași în teritoriile ocupate.

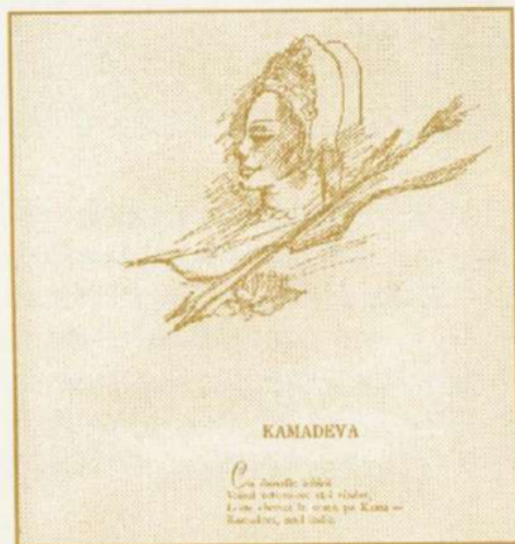
▪ Cotorul, pagina de titlu și fila de început ale ediției *Poezii*, apărută în 1948 la București. Exemplarul bibliofil din imagini are auto graful cu dedicația lui N. ȘERBAN, îngrijitorul ediției.

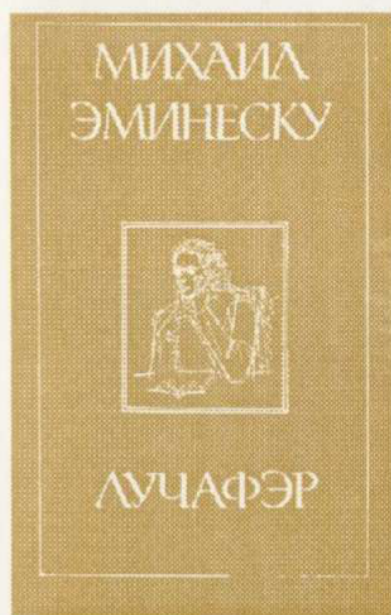
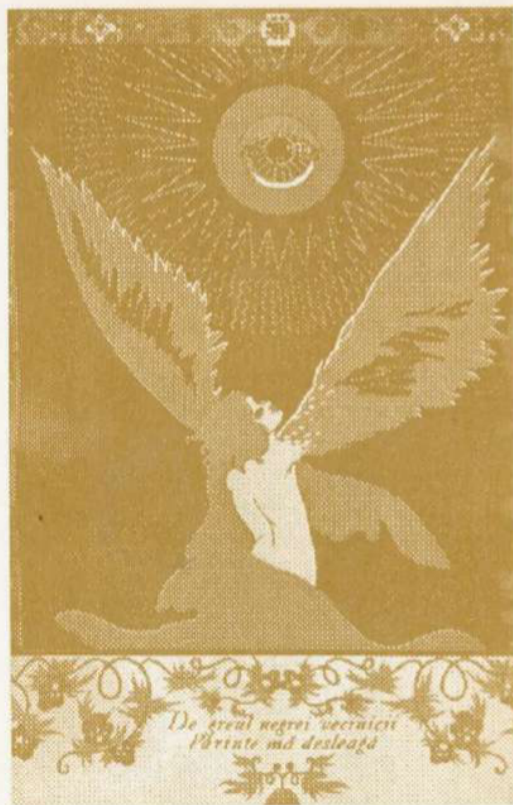
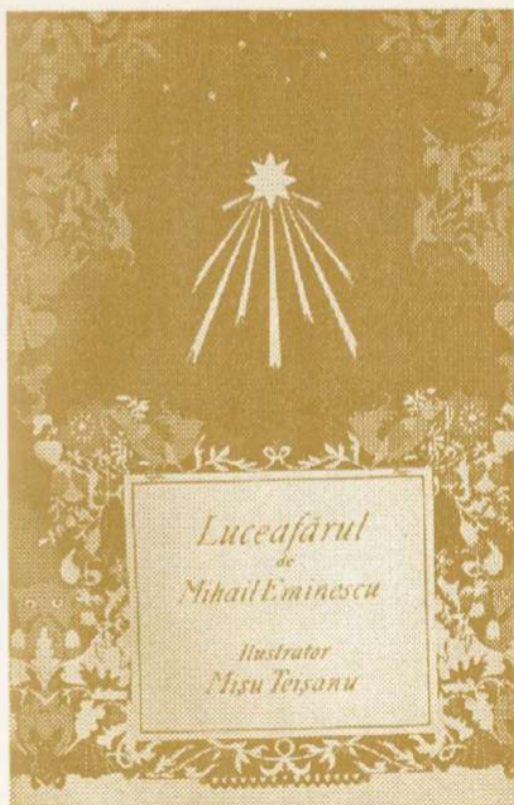

▪ Copertă, pagină cu începutul *Cuvântului înainte* și alte două detalii concludente, extrase din exemplarul *Poezii. Ediție de pribegie*, apărută la Freiburg în 1949 cu o prefață semnată de Mircea ELIADE.

În 1950, la Editura de Stat, cu prilejul "aniversării a 100 de ani de la nașterea poetului Mihail Eminescu", au apărut două ediții de *Poezii*, ambele prefăcute de Mihai BENIUC: una în colecția "Clasicii români", tiraj popular 15200 ex., și alta bibliofilă (3150 ex.). Secvențele reproduse aici sunt selectate din această a doua ediție. Volumul conține 6 planșe color afară de text, semnate de PERAHIM, inclusiv portretul poetului (dreapta sus) și o mulțime de ilustrații, executate de Siegfried. "Acest volum de poezii, îngrijit de Comitetul Național Jubiliar pentru comemorarea centenarului lui Eminescu, se menționează în prefață, marchează un pas pe drumul acțiunii de largă răspândire a poeziei eminesciene în rândurile cititorilor din țara noastră".

Poemul *Luceafărul* a cunoscut, de la prima sa apariție în almanahul "România jună" (1883), numeroase ediții. Ediția-capodoperă, ilustrată de M. TEIȘANU (1921-1922) rămâne de neîntrecut.

▪ Coperta ediției bilingve (Chișinău, 1989) de graficianul Isai Cârnu.

▪ Cartea apărută la Iași (1984) în viziunea lui Eugen Șt. BOUȘCĂ s-a vrut o replică modernă la ediția ilustrată de M. TEIȘANU.

ACEASTĂ EDIȚIE A POEMULUI
"LUCAFĂRUL"
DE MIHAIL EMINESCU
S-A TIPĂRIT CU TIPSULUL IMPLINIRII
A 100 DE ANI
DE LA APARIȚIA CAPODOPEREI
(1883-1983)
ÎN VEZIUNEA GRAFICĂ
A PICTORULUI
EUGEN ȘTEFAN BOUȘCĂ
LA EDITURA JUNIMIA DIN IAȘI
(DIRECTOR: ANDI ANDRONE)
IMPRIMĂRIA LUCRĂRI REALIZându-SE
LA ÎNTERPRINDEREA POLIGRAFICĂ
DIN IAȘI
DIRECTOR: ING. MARIA SOROCEANU
CU ÎNALȚĂ
PROFESIONALĂ ȘI ARTISTICĂ
ȘI CU DRUMĂRĂ CONTRIBUȚIE
A COLECȚIVULUI ÎN SECTORUL OFIȘII
COORDONAT DE VĂBILE STRĂTE

Publicația: SEPTEMBRIE 1984
Tipografia: "ȘTEFAN BOUȘCĂ"
Strada: 11, Iași, România
Editura Junimea, str. Ștefan Bănuț, Chișinău, R.M.
TIRAJ: 10000
Copyright © 1984, by Ștefan Bănuț
All rights reserved.

Luceafărul
fiet odată ca-n povești,
A fost ca niciodată,
Din răsărit, implătești,
O pres frumoasă fată.

Să
I era una în pămint
Și mindul-n toate cele,
Cum e fecunda între scroți
Și luna între stele.

Tu
În umbra fatnicilor hulji
La pasul și îndreptă
Lungă ferestră, unde-n coit
Luceafărul așteaptă.

Ferice
Fives în zău cum pe mână
Elesu și strălucit,
Pe măslușoarele călări
Cărbunii negri duce.

I vede
I vede azi, îl vede mini,
Astăzi domnița-i gata;
El iar, privind de săpămintă,
Ți cade dinăi lăta.

Cum
Cum eu pe coastă și răzămă
Vistăz ale ei timpote,
De domi lui și lăzama
Și sufletu-i se timpote.

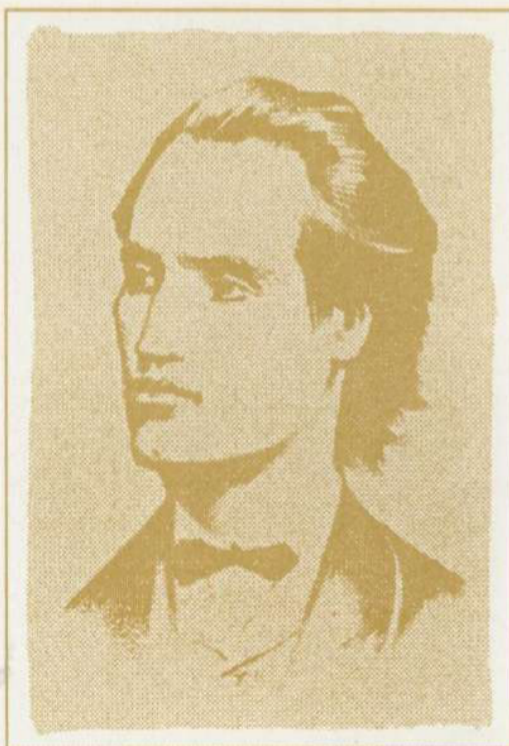
I ch
I ch de vru să-ogrinde ai
În origizate vru,
Spre umbra negrușit ostel
Clăd eu o să-i sport.

I pas
I pas cu pas pe urma ei
Alinați-n odăie,
Trănuț cu răsărit salut
O mrașă de vâpăie.

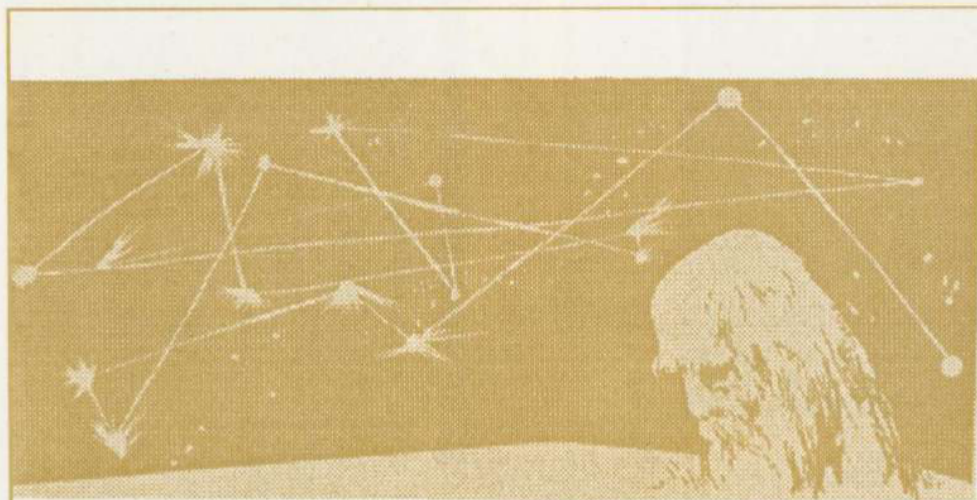
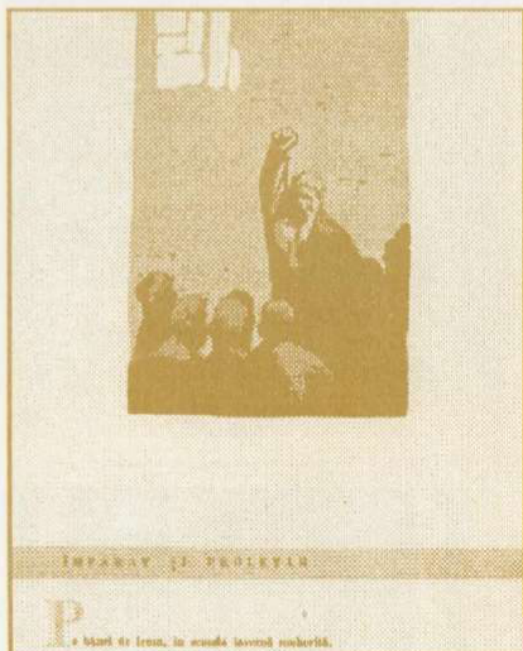
I stăd
I stăd în put se-otinde drept
Căpăle să se culce,
Lăzămă mîndre pe piegi,
Ț-măndre șumă dulce.

EMINESCU POEZII

ILUSTRĂȚII DE FERARIM

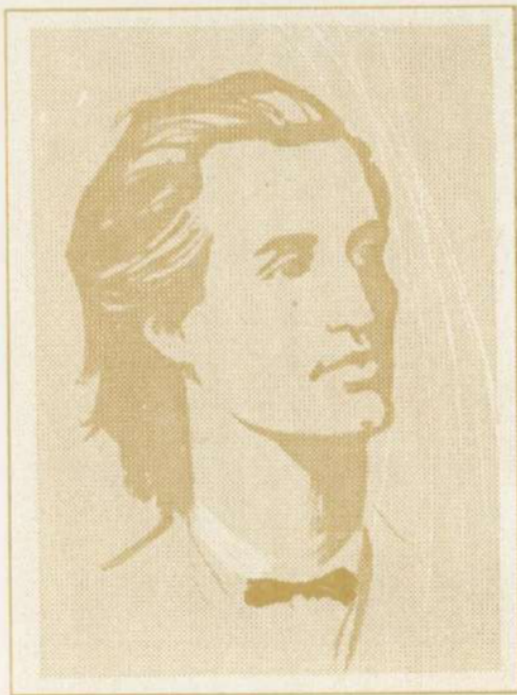

O ediție de *Poezii* (București, 1961) a fost "transplantată" în 1965 la Chișinău nu fără, presupunem, nemijlocita implicare-contribuție a

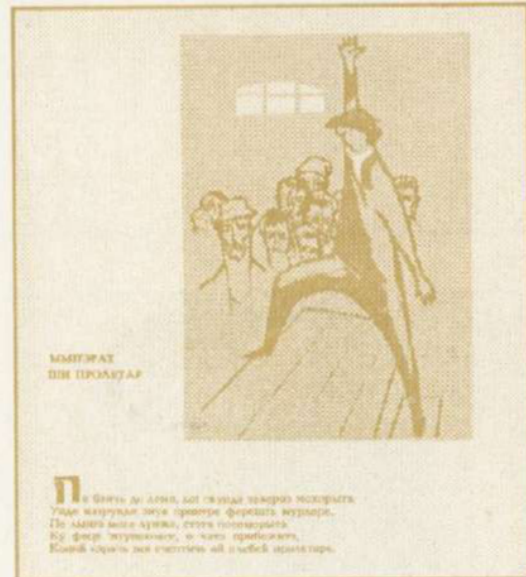
SURISOAREA I

Cînd cu gene ostentive sara suflu-n luminare,
Dour ceasornicul urmează lung-a timpului cărare,
Căci perdelele-ntr-o parte cînd le dai, și în odaie
Luna varsă peste toate volaptoasa ei vâpale,
Ea din noaptea amintirii o vecie-ntreagă seante
De dureri, pe care însă le simțim ea-n vis pe toate.

Еминеску

поезии

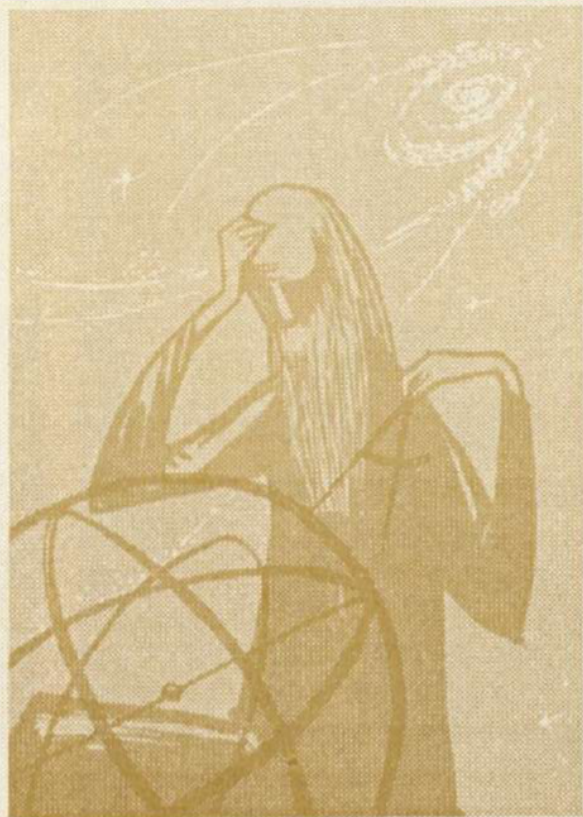
ИМИГРАТ
ПИН ПРАЗНАТ

Пи бием де аина, дот жинца каприа история.
Уаде казураде аина примоа феката мураре.
По амина аина арина, сетаа поамерата.
Ку фекр аурината, о чато примоа.
Кинд арина дот сатина аи а зеба арина.

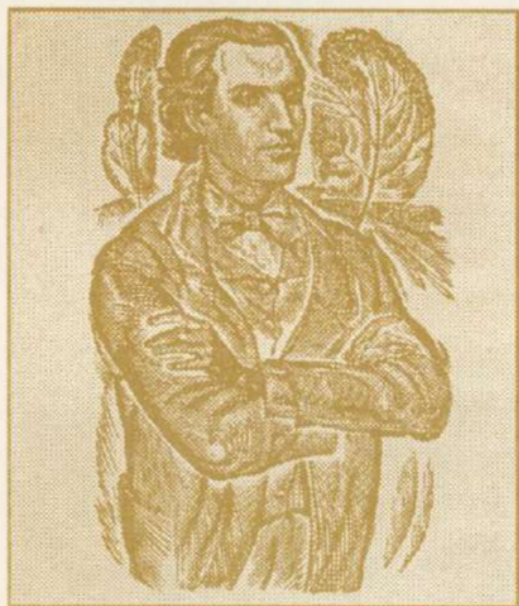
lui M. SADOVEANU, "mare prieten" al defunctei U.R.S.S., autorul unei prefete (cuvânt introductiv) prezintă în ambele cărți.

Viziunea grafică și ilustrațiile aparțin lui PERAHIM (pentru ediția bucureșteană) și lui Igor VIERU (pentru cea de la Chișinău).

СКРИСОАРЯ I

Кинд ку жене остениа сара суфлу и луминаре,

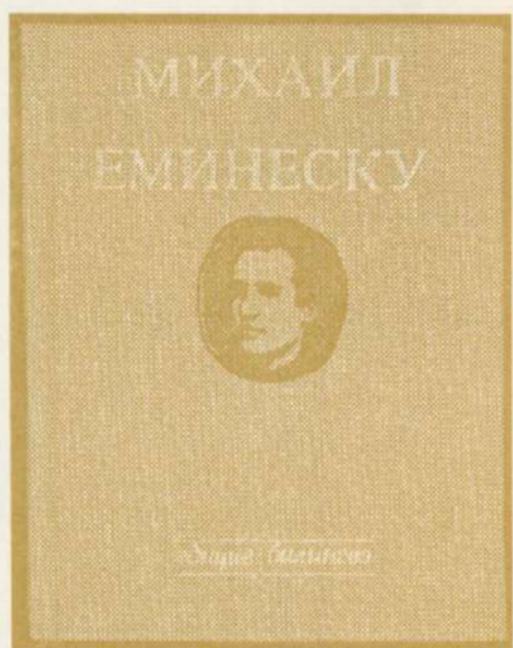
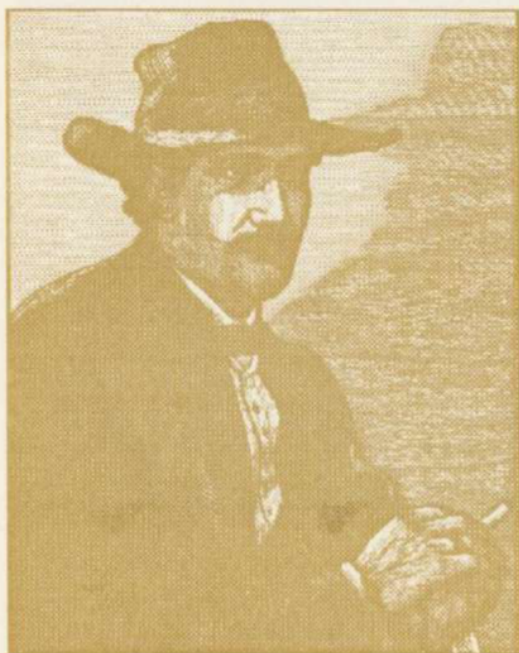
Din numeroasele tipărituri în limbi străine am selectat aici câteva elemente:

- Coperta interioară a ediției în limba franceză apărută la Iași în 1911, traduceri de prof. Al. Gr. ȘUTU (foto).

- portret executat de É. ŠIROV pentru ediția *Mihail Eminescu. LIRICE*, apărută în 1968, la Moscova, în limba rusă.

- portret de E. BURGUNKER la ediția "Stihi", apărută la Moscova în 1950.

- coperta unei ediții bilingve, ruso-române, cu litere rusești (Chișinău 1974). Pictor: Isai CÂRMU.

MIHAI EMINESCU

MIHAI EMINESCU

Poezii alese • Výber z poézie

KRITERION

▪ Coperta ediției bilingve în română și franceză, apărute în 1987 la București (autor: Gh. BALTOC).

▪ Coperta ediției în limbile română și slovacă, apărută în 1994 la București, Copertă ilustrată de Vincent HLO• NIK.

▪ Portret de Ligia MACOVEI. (Din ediția bibliofilă bilingvă română-rusă, apărută în 1971 la Editura Eminescu din București).

▪ Copertă și desen de Isai CĂRMU ("Izbrannoe", Chișinău, 1980).

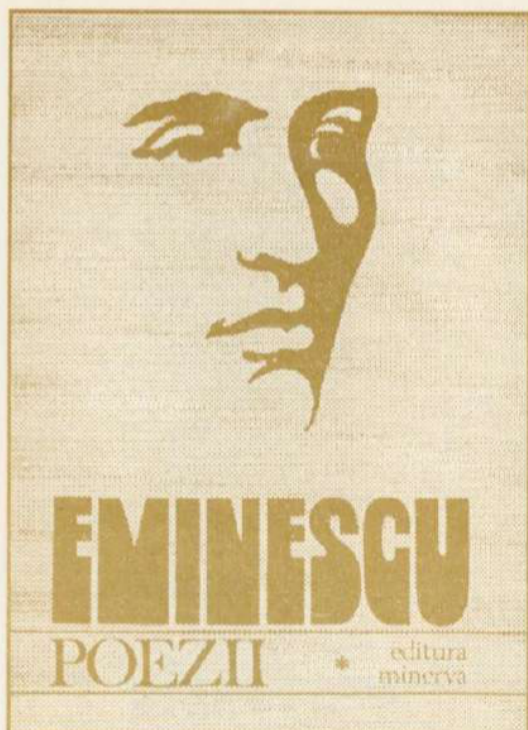
Михаил Эминеску

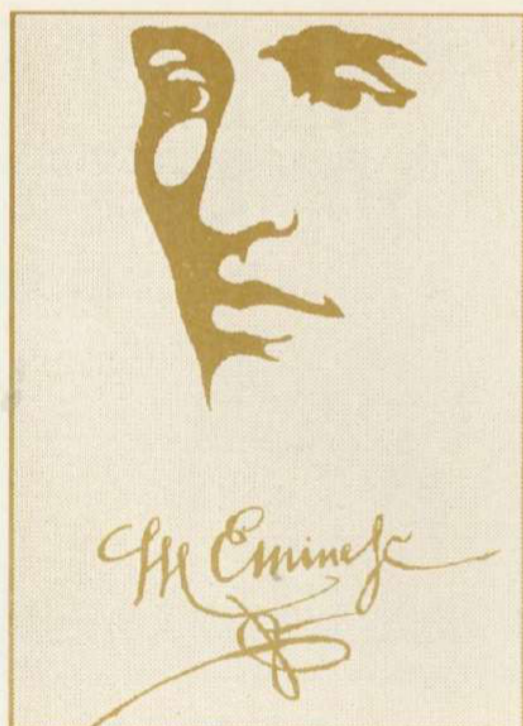
Избранное

Литература артистикэ

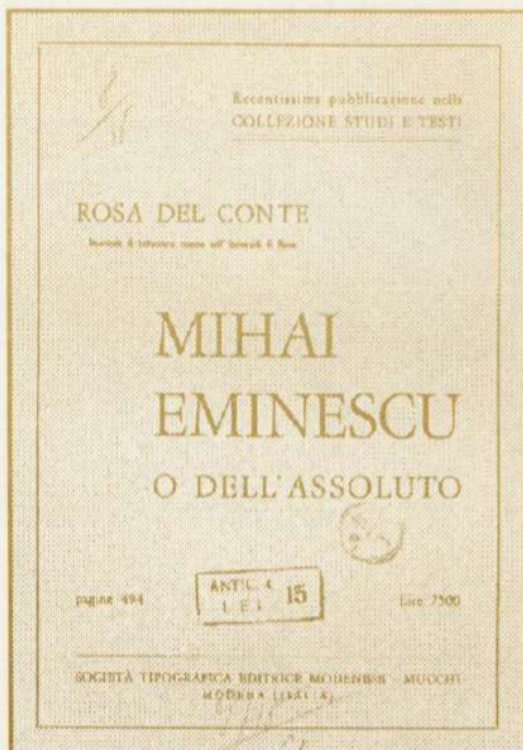
Copertă de D. VERDEȘ la ed. în 3 vol. *Poezii* îngrijită de D. MURĂRAȘU (București, "Minerva", 1982).

Pagină ilustrată din ediția bilingvă română-slovacă, apărută la editura "Kriterion" în 1994.

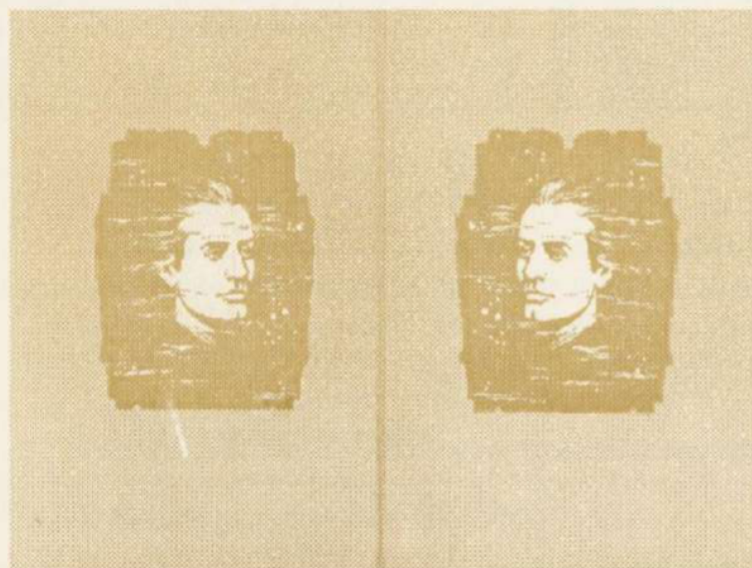

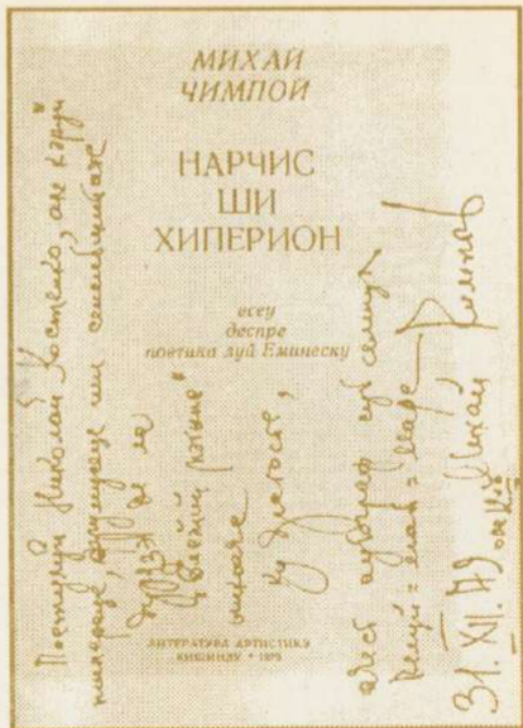
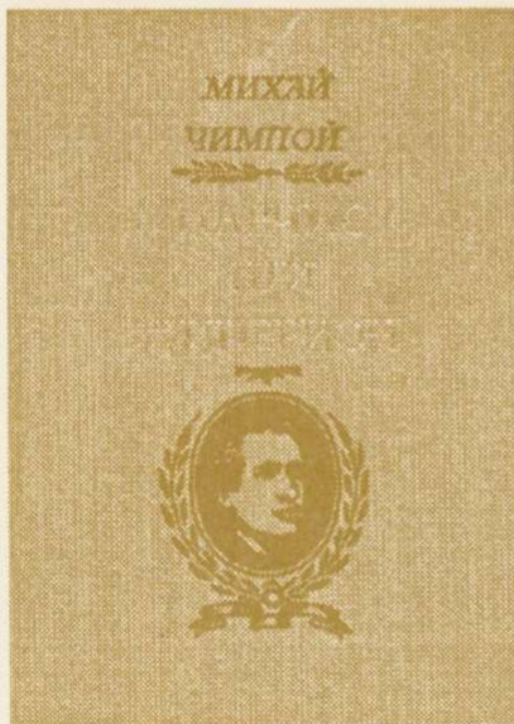
Copertă și detalii la edițiile *Eminescu sau despre absolut* de Rosa Del CONTE, apărute în italiană și română la editurile "Modenese" din Modena și "Dacia" din Cluj.

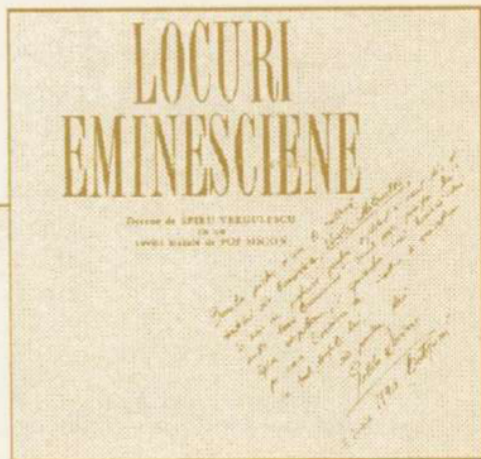

Supracopertă, forzaț, cotor și alte detalii ale unui volum, ediție de lux, apărut în colecția *Eminesciana* la Editura "Junimea" din Iași.

Autografe, autografe, autografe...

GELU DORIAN ♦ EMIL IORDACHE

PAȘII POETULUI

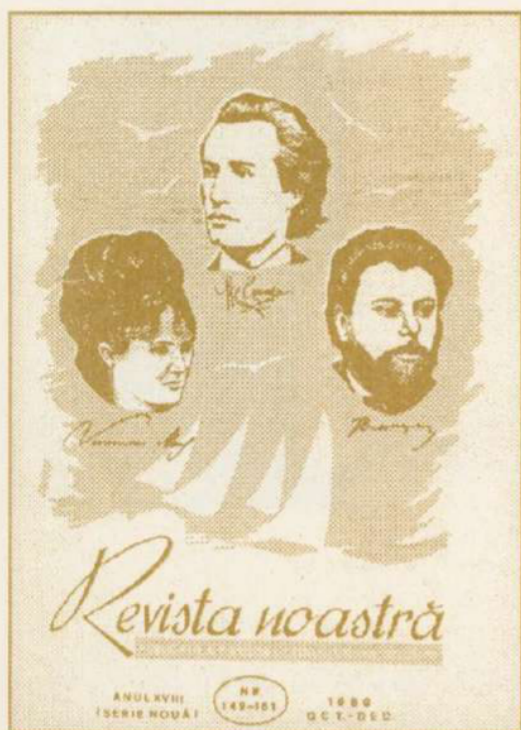
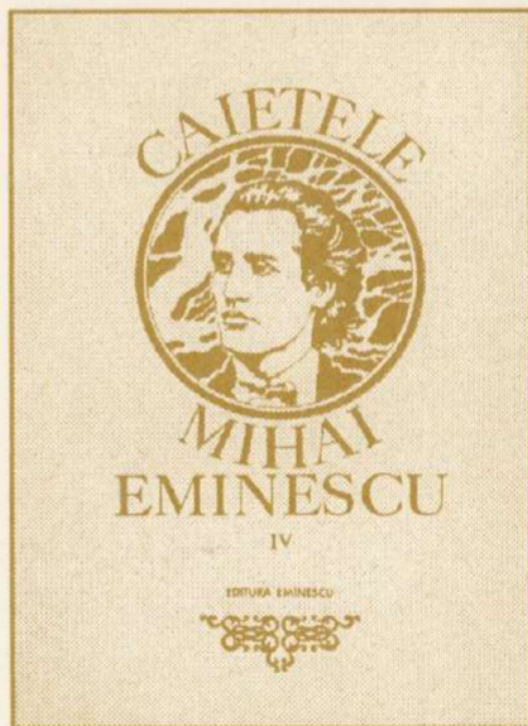
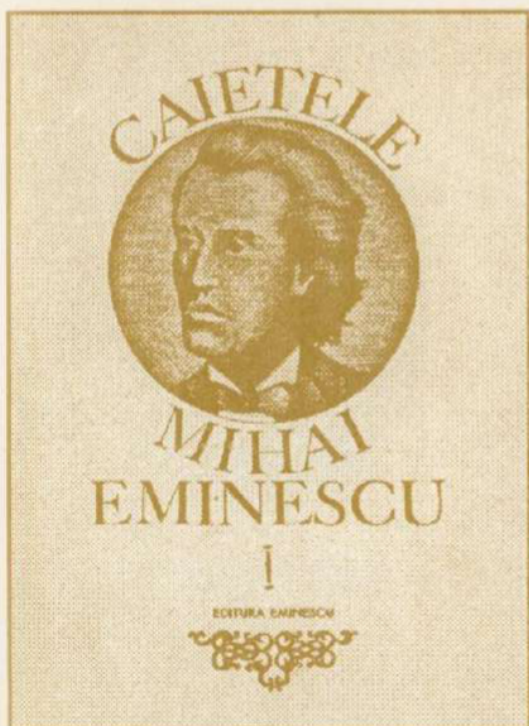
Postfață de CONSTANTIN CIOPRAGA
 Ilustrații de SPIRU VERGULESCU

Pe o pagină cu care am fost obișnuiți,
 într-un an de la Hiroșima întregul fel al
 apăsării, într-un context absent nemurimilor (pentru că
 înțelețul Unirii nu este decât oce cu totul alburilor
 pretut fotografiu imau al lui Eminescu), într-o după-
 amiaza lăunatică — sunt gânduri de descompas acta
 gânduri, dimpreună cu un gând bun pentru d-e.

EDITURA SPORT-TURISM, BUCUREȘTI, 1989

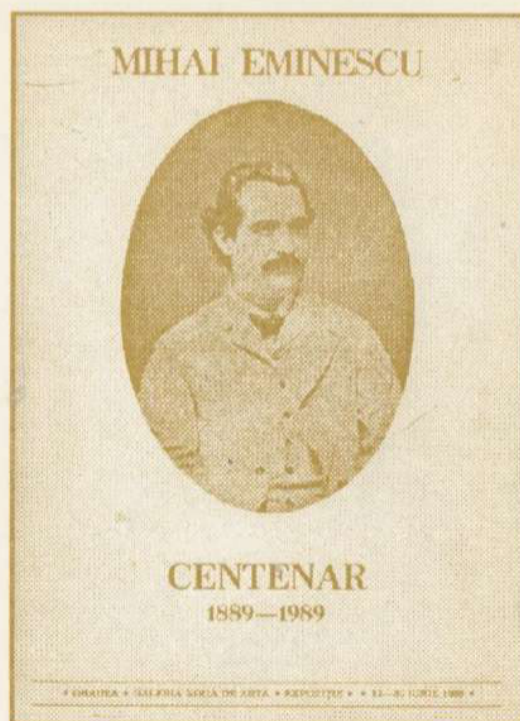
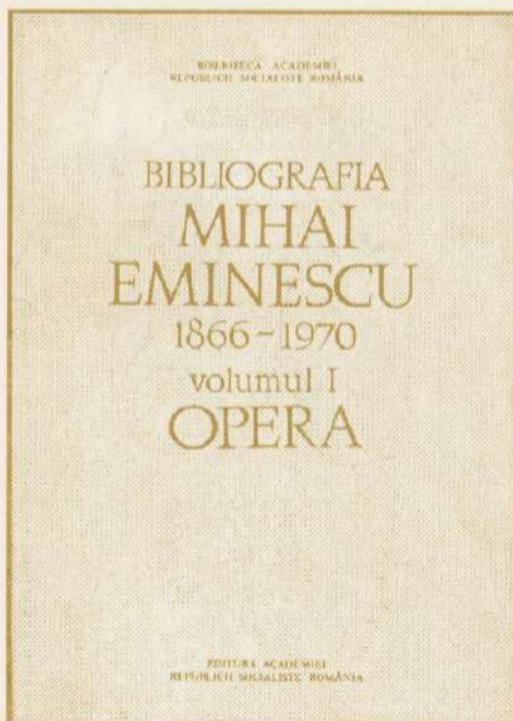
Vădă la deslăsuțale
 M. Corodan
 Jan 14 sept. 1991

Din multe publicații periodice valoroase, consacrate integral sau parțial poetului, am reținut, în această pagină, două apariții:

▪ **CAIETELE MIHAI EMINESCU**. Studii, articole, note, documente, iconografie și bibliografie prezentate de Marin BUCUR, publicație care, din 1972 încoace, a apărut în mai multe numere la Editura Eminescu din București în prezentarea grafică a lui Vasile SOCOLIUC.

▪ **REVISTA NOASTRĂ** editată de Liceul "Unirea" din Focșani și-a oferit cu generozitate, în repetate rânduri, paginile pentru materiale consacrate lui M. Eminescu.

Drept instrumente de lucru, și nu numai, la realizarea acestor pagini ne-au servit bibliografiile și cataloagele, generale și speciale, ce le-am avut la îndemână:

▪ *Bibliografia Mihai Eminescu. 1866-1870, vol. I, Opera*, apărut în 1976 la Editura Academiei Române.

▪ *Mihai Eminescu. Centenar. 1889-1989. Biblioteca Edițiilor Eminescu, românești și străine (1879-1989). Catalog de expoziție* redactat bibliografic de Constantin MĂLINAȘ (Oradea) și Liviu PAPUC (Iași), Oradea, 1989.

▪ *Centenar Eminescu. 1889-1989. Volum omagial* editat de Societatea de Științe Filologice din România, București, 1989.

▪ *Centenar Eminescu. Album bibliofil* (în imagine) de Ion ILIESCU editat de Societatea de Științe Filologice din România, București, 1989.

▪ *Ecouri eminesciene în arta plastică* de Petre POPESCU-GOGAN, București, Editura "Meridiane", 1991.

▪ *Eminescu. Bibliografie*. Volum elaborat sub egida Bibliotecii Naționale a Republicii Moldova. Alcătuitori: Elena CONȚESCU și Aurelia IONEL. Studiu introductiv de acad. Mihai CIMPOI, Editura Litera, Chișinău 1999.

